



URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

43. kos.

V LJUBLJANI, DNE 27. MARCA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

- | | |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>193. Zakon o trgovinski pogodbi med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko.</p> <p>194. Zakon o konvenciji o ureditvi prometa in provoza na železnicah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevine Madžarske; o konvenciji, ki se nanaša na vzdrževanje železnih mostov, vežočih železniške proge med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko; o konvenciji o uporabljanju gólske železniške postaje; o konvenciji o čuvanju in vzdrževanju mejnih cest, potov in mostov in o konvenciji, ki se nanaša na zaščitovanje in čuvanje mejnikov, obeliskov in znakov, služočih za označevanje mejne črte.</p> <p>195. Zakon o mednarodni konvenciji o izpremehi: 1.) konvencije, podpisane v Parizu dne 20. maja 1875. za zavarovanje mednarodne izenačitve in izpopolnitve</p> | <p>metrskega sistema, 2.) pravil, ki so priložena tej konvenciji.</p> <p>196. Popravek k zakonu o banski upravi.</p> <p>197. Popravek k zakonu o ustroju ministrstva za gradbe in njegove zunanje službe.</p> <p>198. Uredba o ustroju in področju uprav policije.</p> <p>199. Popravek k uredbi o izvrševanju zakona o državnem sodišču za zaščito države.</p> <p>200. Popravka k pravilniku za izvrševanje zakona o zaščiti avtorske pravice.</p> <p>201. Popravek k pravilniku o ustanovitvi sveta strokovnjakov glede avtorske pravice.</p> <p>202. Izprememba v pravilniku za izvrševanje zakona o monopolu petroleja.</p> <p>Razne objave iz «Službenih Novin».</p> |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|

Zakoni in kraljevske uredbe.

193.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog namestnika Našega ministra za zunanje posle, Našega ministra pravde in Našega ministra za trgovino in industrijo po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o trgovinski pogodbi med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko,

sklenjeni v Beogradu dne 24. julija 1926.*

ki se glasi:

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 25. decembra 1929., št. 302/CXXVIII. — Trgovinska pogodba je priobčena v francoskem originalu in v srbskem prevodu.

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva trgovinska pogodba med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko, sklenjena v Beogradu dne 24. julija 1926., ki se glasi:

Trgovinska pogodba med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko.

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev in

Njegovo presvetlo Visočanstvo guverner Madžarske,

prešinjena z enako željo, razviti trgovinske zamenje med obema državama,

sta se odločila, skleniti trgovinsko pogodbo, in v ta namen so bili imenovani za njiju pooblaščenca, in sicer:

od Njegovega Veličanstva kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev:

gospod Momčilo Ninčič, minister za zunanje posle;

od Njegovega presvetlega Visočanstva guvernerja Madžarske:

gospod André de Hory, izredni poslanik in pooblaščen minister Madžarske v Beogradu,

in gospod Alfred Nickl de Oppavár, svetnik poslaništva, direktor ekonomske sekcije v

kraljevskemu madžarskemu ministrstvu za zunanje posle,

ki so se sporazumeli po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v dobri in predpisni obliki, o nastopnih členih:

Člen 1.

Med kraljevino Madžarsko in kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev bodi polna in popolna svoboda trgovanja.

Skladno s tem načelom smejo državljani ene stranke pogodnice prosto prihajati na ozemlja druge stranke pogodnice in tam sklepati trgovinske posle kakor tudi urejati in likvidirati odnošaje, ustvarjene s temi posli. Opravljaje te posle, uživajo iste pravice kakor domorodci ali državljani naroda, uživajočega v tem pogledu največje ugodnosti, ter niso podložni večjim ali drugim davkom ali drugim bremenom, nego so ona, ki so jim podložni domorodci ali državljani naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Člen 2.

Stranki pogodnici se zavezujeta, da ne bosta ovirali vzajemne trgovine obeh držav z nikakršnimi uvoznimi ali izvoznimi prepovedmi.

Izjeme od tega pravila, kolikor bi se uporabljale na vse države, ki so v identičnih razmerah, so dopustne samo:

1. v izjemnih razmerah glede na vojno zalaganje;
2. zaradi državne in javne varnosti;
3. glede na sanitarno policijo in na zaščito živali ali koristnih rastlin zoper bolezni, mrčes in zajedavce — vse to skladno z mednarodnimi načeli, usvojenimi v tem pogledu;
4. glede na državne monopole, ki so sedaj v veljavi ali ki bi se mogli ustanoviti v bodoče;
5. zaradi uporabljanja prepovedi ali omejitev na inozemsko blago, predpisanih z notranjimi odredbami glede na izdelovanje, prodajanje, potrošek ali transport domačega blaga iste vrste v notranjosti;
6. v drugih primerih, če bi izjemno gospodarsko stanje to zahtevalo, kolikor ne bi bilo to izključeno s posebnimi sporazumi, sklenjenimi v tem pogledu.

Kar se tiče obmejnega prometa, je uporabljati odredbe priloge A.

Kar se tiče prometa z živalmi kakor tudi s sirovimi živalskimi proizvodi in predmeti, ki bi utegnili služiti kot sredstvo za prenašanje kužnih bolezni, je uporabljati odredbe priloge B.

Člen 3.

Blago ene stranke pogodnice, ki se uvozi na ozemlja druge stranke pogodnice, namenjeno bodisi za potrošek, bodisi za vskladiščenje, bodisi za ponovni izvoz ali za tranzit, spada pod isto postopanje in ne plačuje ne večjih ne drugih carin, dopolnilnih taks, davkov ali drugih naklad, nego so one, ki ji je zavezano v tem pogledu blago naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Postopanje po načelu največje ugodnosti se nanaša na znesek, na garancije in na pobiranje uvozne

carine in drugih davščin kakor tudi na carinske formalnosti in na njih uporabljanje, na način, po katerem se preskuša in analizira blago, na pogoje plačevanja carin in drugih davščin, na klasifikacijo blaga, na tolmačenje carinskih tarif in na postopanje z blagom, ki je predmet monopola.

Vsaka ugodnost, oprostitev ali olajšava, ki je dovoljena ali bi se mogla pozneje dovoliti blagu katerekoli druge države, se mora prav tako nemudoma in brez kompenzacije razširiti na blago druge stranke pogodnice.

Člen 4.

Postopanje po načelu največje ugodnosti se ne uporablja:

1. na specialne ugodnosti, ki so dovoljene ali se dovolijo obmejnimi državam, da se olajša obmejni promet;

2. na specialne ugodnosti, ki so dovoljene ali se dovolijo katerikoli drugi državi na osnovi carinske unije.

Člen 5.

Vsake uvozne in izvozne carine so oproščeni:

a) vzorci, ki ne morejo služiti za nobeno drugo rabo, toda izvzemši monopolne predmete in predmete, namenjene za potrošek;

b) zaloge in predmeti, ki jih nosijo potniki, ladjarji in vozniki s seboj in ki so namenjeni za njih lastno rabo in v količini, ustrezni razmeram.

Člen 6.

Stranki pogodnici se zavezujeta, oprostiti začasno spodaj imenovane predmete vsake uvozne in izvozne carine po proceduri, določeni z njiju carinskim zakonodajstvom glede začasnega uvoza, toda samo, če se vrnejo ti predmeti v vnaprej odrejenem roku:

a) vozila vseh vrst, tovorno in vprežno živino, ki prestopa mejo samo zato, da prenaša (prevažna) osebe in blago, kakor tudi vso opremo rečenih vozil, služeečo za udomačeno rabo med transportom;

b) vreče, konve, zaboje, sode, košare in druge podobne že rabljene posode, uvožene polne ali izvožene prazne, da se uvožijo polne;

c) ponjave ali druga oznamenovana in že rabljena pokrivala za železniške vagonne, za vozila in košare, uvožene, da služijo za izvoz blaga, ali iznova uvožene, ko so služile opravičeno za izvoz blaga;

č) blago, uvoženo z ozemelj druge stranke pogodnice zato, da se tam preskuša in poskuša;

d) stroje, začasno ekspedirane, da se popravijo.

Istovetnost izvoženih in uvoženih zavojev in pokrival se ugotovi z opisom teh predmetov in s konstatacijo njih števila.

Stranki pogodnici smeta zahtevati, da se zajamci ponovni izvoz istih predmetov po njiju avtonomnih odredbah s pologom dotične carine ali s kavejjo.

Člen 7.

Stranki pogodnici se zavezujeta, vračati carino, pobrano na blago, izvzemši potrošne predmete, ki se je odpravilo na njiju ozemlja na razstave ali

tekme kakor tudi na tržišča in sejme ali na negotovo prodajo, proti temu, da se to blago, če se ne proda, iznova izvozi v vnaprej odrejenem roku in da se ugotovi njegova istovetnost na absoluten način. Da morejo ugotoviti carinska oblastva istovetnost uvoženega in iznova izvoženega blaga, uporabljajo ob uvozu avtonomne odredbe, ki se nanašajo na začasni uvoz.

Prav tako je postopati z živino, poslano z ozemlja ene stranke pogodnice na tržišča druge stranke pogodnice, če se iznova izvozi v vnaprej določenem roku.

Člen 8.

Vsakovrstno blago, izvoženo z ozemlj ene stranke pogodnice na ozemlja druge stranke pogodnice, ni zavezano ob izvozu ne drugim ne večjim carinam, taksam, davkom ali drugim nakladam nego onim, ki jim je zavezano istovetno blago, namenjeno za katerokoli drugo državo.

Razen tega se mora dovoliti vsaka ugodnost, oprostitev ali olajšava, ki jo je dovolila ali jo je dovolila ena stranka pogodnica blagu, namenjenemu za katerokoli drugo državo, nemudoma in brez kompenzacije blagu, namenjenemu drugi stranki pogodnici.

Člen 9.

Stranki pogodnici si pridružujeta pravico, urediti trgovino s tujimi devizami in valutami z avtonomnimi ukrepi. Vendar pa se zavezujeta, urediti rečeno trgovino tako, da bo njiju vzajemni promet čim manj oviran, in nikoli ne izdati odredb, s katerimi bi se nalagali na kupovanje deviz in valut druge stranke pogodnice težji pogoji od onih, ki veljajo za kupovanje deviz in valut katerekoli druge države.

Člen 10.

Notranjih davkov in drugih naklad, ki obremenjajo ali bi obremenjale izdelovanje, fabrikacijo, promet ali potrošek blaga na ozemljih ene stranke pogodnice bodisi za račun države, bodisi za račun občinskih uprav ali korporacij, ni z nikakršnim izgovorom nalagati na blago druge stranke pogodnice ne v večji stopnji ne ob težjih pogojih, nego je obremenjeno domače blago iste vrste ali blago naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Glede obremenjanja blaga z notranjnimi davki priznavata stranki pogodnici druga drugi vzajemno postopanje po načelu največje ugodnosti.

Člen 11.

Stranki pogodnici se zavezujeta, priznati vzajemno druga drugi prostost tranzita preko svojih ozemelj po železnici ali naravnih in umetnih plovnišnih cestah ali drugih cestah in potih, odprtih mednarodnemu prometu, bodisi da gre za blago v neposrednem tranzitu, bodisi da se mora blago med tranzitom pretovoriti ali vskladiščiti na ozemlju države, čez katero tranzitira.

Prostost tranzita obseza transport oseb in njih prtljage, blaga, železniških vagonov in vozil, ladij in

drugih prevoznih sredstev po vodi kakor tudi pošt-nih pošilk.

Izjeme od prostosti tranzita, kolikor se uporabljajo na vse države, ki so v identičnih razmerah, so dopustne samo:

1. v izjemnih razmerah glede na vojno zalaganje;
2. glede na državno in javno varnost;
3. glede na sanitarno policijo in za zaščito živali ali koristnih rastlin zoper bolezni, mrčes in zajedavce — vse to skladno z mednarodnimi načeli, usvojenimi v tem pogledu.

Tranzit je prost vsake carine ali notranjih davkov ter se ne sme ovirati z nikakršno omejitvijo ali nepotrebnim zadrževanjem. Na transporte v tranzitu prav tako ni nalagati nikakršnih specialnih davščin ali taks zbog njih tranzita (vštevši prihod in odhod). Vendar pa je vsaka stranka pogodnica upravičena, pobirati na tranzitno blago statistično takso in stroške, provzročene s carinskim nadzorstvom in s carinsko manipulacijo. Prav tako se smejo nalagati davki in pripadajoče davščine na trgovinske transakcije, katerih predmet bi utegnili biti tranzitno blago med tranzitom.

Postopanje po načelu največje ugodnosti je glede tranzita prav tako zagotovljeno vsaki stranki pogodnici; potemtakem se mora razširiti vsaka ugodnost, vsaka olajšava ali svoboščina, ki bi se uporabljala na tranzitno blago, prihajajoče iz katerekoli države, ki je v istih razmerah, nemudoma in brez kompenzacije na tranzitno blago, prihajajoče od druge stranke pogodnice.

Člen 12.

Na blago s provenienco iz katerekoli države, prihajajoče tranzitno čez ozemlja ali iz svobodnih pristanišč in svobodnih pasov ene stranke pogodnice, ni nalagati ob uvozu na ozemlja druge stranke pogodnice drugih ali večjih davščin ali naklad, nego jim je zavezano blago, prihajajoče tranzitno čez ozemlja ali iz svobodnih pristanišč in svobodnih pasov katerekoli druge države.

Stranki pogodnici priznavata prav tako druga drugi svoboščine po načelu največje ugodnosti ob uvozu blaga, ki se je med tranzitom pretovarjalo, prekladalo ali vskladiščalo.

Člen 13.

Državljeni ene stranke pogodnice smejo uveljavljati na ozemljih druge stranke pogodnice vse svoje pravice, če se drže tam veljavnih zakonov; uveljavljati smejo svoje pravice in svoje koristi pred deželnimi sodišči in administrativnimi oblastvi, zlasti pa imajo pravico, nastopati pred sodišči bodisi kot tožilec, bodisi kot toženci. Zaradi tega imajo pravico, imenovati advokate in mandatarje.

Gorenje odredbe se morajo uporabljati prav tako na delniške družbe kakor tudi na druge trgovske, industrijske in finančne družbe, vštevši zavarovalne družbe, katerih sedeži so na ozemljih druge stranke pogodnice in ki so tam polnoveljavno ustanovljene.

Imenovane družbe smejo sklepati vse pogodbe in opravljati vsako potrebno operacijo za izvršitev pogodb o nakupu ali prodaji na ozemljih druge stranke pogodnice, če se drže tam veljavnih zakonov. V tem pogledu uživajo iste pravice in privilegije, ki so ali morejo biti dovoljene podobnim družbam, pripadajočim katerikoli drugi državi. Obremenjati jih ni ne z drugimi ne z večjimi davki, nego so oni, ki so jim zavezane domače družbe ali družbe naroda, uživa-jočega največje ugodnosti.

Člen 14.

Državljeni ene stranke pogodnice so upravičeni, uporabljati ob istih pogojih in če plačujejo iste takse kakor domorodci, ceste in druge poti, kanale, jezove, brode, mostove in premične mostove, morška in rečna pristanišča in druge kraje za izkrcevanje, znake in svetlobne signale, ki služijo za označevanje plovništvu, pilotaze, dvigala in javne tehtnice, skladišča in naprave za reševanje in spravljanje tovorov in ladje — kolikor so namenjene te naprave in ustanove za javno rabo, bodisi da jih upravljajo država, občine ali druga javna telesa, bodisi zasebniki.

Razen posebnih pravilnikov o svetilnikih in svetilkah in o pilotazi ni pobirati nobene takse, če se niso te ustanove ali naprave dejanski uporabile.

Člen 15.

Trgovci, fabrikanti in drugi industrijci ene stranke pogodnice, ki dokažejo z legitimacijsko karto (priloga C), izdano od pristojnih oblastev njih države, da so v državi, kjer imajo svoj domicil, upravičeni, opravljati svojo trgovino ali svojo industrijo, in da plačujejo tam takse in davke, določene z zakoni, imajo pravico, bodisi osebno, bodisi po potnikih, ki so v njih službi, kupovati blago na ozemljih druge stranke pogodnice pri trgovcih ali pri osebah, ki izdelujejo to blago, ali v javnih prodajalnicah. Prav tako smejo sprejemati naročila, celo po vzorcih, pri trgovcih in drugih osebah, ki uporabljajo naročeno blago za svojo trgovino ali za svojo industrijo.

Industrijci in trgovinski potniki, opremljeni z legitimacijsko karto, imajo pravico, nositi s seboj vzorce ali modele, ne pa tudi blaga.

Kar se tiče formalnosti, predpisanih za trgovce, fabrikante, trgovinske potnike itd., zajamčujeta stranki pogodnici vzajemno druga drugi postopanje po načelu največje ugodnosti, tako da ni postopati z državljani ene stranke pogodnice na ozemljih druge stranke pogodnice manj ugodno nego z državljani katerekoli druge države.

Kar se tiče trgovinskih poslov, sklenjenih na ozemljih druge stranke pogodnice, niso zavezani trgovinski potniki drugim ali večjim davkom od onih, ki so jim zavezani lastni državljani ali državljani naroda, uživačega največje ugodnosti.

Trgovinski potniki niso zavezani, osebno pristopovati carinski formalnosti, ampak predložiti smejo svojo legitimacijsko karto po kom drugem.

Člen 16.

Z državljani ene stranke pogodnice, ki odhajajo na živinska tržišča na ozemljih druge stranke pogodnice, je postopati na isti način kakor z domorodci; v to enakost postopanja se šteje tudi pravica, da odhajajo na tržišča, nadalje da plačujejo takse, predpisane za tam sklenjene trgovinske transakcije.

Člen 17.

1. Kar se tiče odpravljanja, prevoznih cen in javnih naklad, naloženih na prevozno ceno, ni razlikovati ob enakih pogojih v železniškem prometu potnikov in prtljage med državljani dotičnih ozemelj obeh strank pogodnic.

2. Z blagom, ki ga je treba odpraviti iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in ki je namenjeno za kraljevino Madžarsko ali skozi kraljevino Madžarsko v kakšno drugo državo, ni postopati na madžarskih železnicah ob enakih pogojih ne glede odpravljanja ne glede prevozne cene in prevoznih pogojev ali javnih naklad, naloženih na prevozno ceno, manj ugodno nego s podobnim blagom, ki ga je treba odpraviti iz Madžarske ali iz kakšne druge države v isti smeri in na isti progji.

Isto načelo se mora uporabljati na železnicah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev na blago, odpravljeno iz kraljevine Madžarske in namenjeno za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, ali provozno skozi kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, namenjeno za kakšno drugo državo,

3. To načelo se mora uporabljati prav tako na podstavi vzajemnosti na blago, ki se prevaža z drugimi vozili čez mejo na ozemlja druge stranke pogodnice ter se odpravlja od tam dalje po železnici. V tem primeru nikakor ni razlikovati med plovitvenimi družbami strank pogodnic, zlasti ne glede taks za pretovarjanje.

4. Glede uporabljanja železniških tarif kakor tudi redukcij v prevoznih cenah ali drugih olajšav, kolikor gre za prevoz podobnega blaga, prihajajočega z ozemlja druge stranke pogodnice, se ne smejo predpisati ti-le pogoji:

a) pogoj domačega izvora blaga (predpis, s katerim bi se zahtevalo imenovanje, ki ga glede na specialni značaj blaga ne more uporabljati druga stranka pogodnica, je smatrati za pogoj domačega izvora);

b) pogoj, s katerim bi se zahtevalo, da prihaja blago, dovoženo na odpravno železniško postajo, iz istega kraja, kjer je ta postaja, kakor tudi ne predpis, ki bi odredil, da se mora dovažati blago na odpravno železniško postajo s kamioni, po industrijski železnici, po zasebnih spojnih progah, po stranski železnici ali po odredeni železniški progji; dopustno pa je predpisati, da se dovažaj blago na odpravno železniško postajo z ladjo, ne glede na to, ali se je izvršila pretovoritev z ladje na sami odpravni železniški postaji ali pa se je prevozilo blago s postaje za pretovoritev na odpravno postajo po industrijski progji, držeči docela čez ozemlja države, v kateri je železniška odpravna postaja;

c) pogoj, s katerim bi se zahtevalo, da se morajo odpravljati sirovine ali polizdelki privilegirane blaga celoma ali deloma na domačih progah.

5. Predhodne odredbe tega člena se ne nanašajo na redukcije tarif, ki bi se priznavale bodisi v korist javnih kulturnih ali dobrodelnih ustanov, bodisi ob izredni in prehodni krizi, bodisi v korist oseb, uporabljenih v javni službi ali v službi železnice in v drugih podobnih službah, ali pa v korist službenih pošiljk domačih transportnih podjetij. Dogovorjeno je, da se dovoljuje popust taks, ki se priznava v korist javnih kulturnih ali dobrodelnih ustanov, samo v posebnih primerih, ki niso gospodarske važnosti.

Člen 18.

Z ladjami ene stranke pogodnice kakor tudi z njih tovari in posadko je postopati v pristaniščih druge stranke pogodnice prav tako kakor z domačimi ladjami ali ladjami naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Isto postopanje enakopravnosti se uporablja celo, če bi bile domače ladje, odnosno ladje naroda, uživajočega največje ugodnosti, oproščene taks za tonažo in za odpravljanje kakor tudi, če se ladja razbije.

Državljanstvo ladij se ugotavlja po zakonih, veljavnih v državi, ki ji ladje pripadajo.

Potrdila o tonaži in prostornini ladij, izdana od pristojnih oblastev ene stranke pogodnice, priznavajo oblastva druge stranke pogodnice zlasti za plačevanje luških davščin in taks, če so pravila in procedure za tonažo in prostornino enotne ali vsaj priznane za ekvivalentne z dotičnimi pravili in procedurami druge stranke pogodnice.

Člen 19.

Vzajemna pomoč za carinsko postopanje, za odvratanje, preganjanje in kaznovanje carinski kaznivih dejanj in vzajemna pravna pomoč v kazenskih carinskih stvareh se uredita z odredbami priloge Č.

Člen 20.

Če nastane med strankama pogodnicama spor o uporabljanju ali tolmačenju odredb te pogodbe, njenih prilog in zapisnikov, reši ta spor razsodišče.

Razsodišče se sestavi za vsak spor tako-le:

Vsaka stranka pogodnice imenuje za razsodnika izmed svojih državljanov dve kompetentni osebi, te pa se sporazumeta o izvolitvi predsednika razsodišča, državljana prijateljske države.

Stranki pogodnici si pridržujeta pravico, označiti vnaprej in za dobo, ki jo je odrediti, osebo, ki bi vršila, če nastane spor, dolžnosti predsednika razsodišča.

Če bi se stranki pogodnici ne mogli sporazumeti v izvolitvi predsednika razsodišča, ga imenuje predsednik stalnega mednarodnega sodišča v Haagu.

Člen 21.

Ta pogodba se razprostira na dežele, ki pripadajo ali bodo v bodoče pripadale carinskim ozemljem strank pogodnic.

Člen 22.

Ta pogodba se mora ratificirati in njeni ratifikaciji se izmenjata v Budimpešti čimprej.

V veljavo stopi deset dni po izmeni ratifikacij in traja tri leta od dne, ko je stopila v veljavo.

Če ne notificira nobena stranka pogodnica leto dni pred iztekom rečene dobe namere, ustaviti njene učinke, se nadaljša pogodba molče za nedoločni čas ter se sme odpovedati vsak trenutek; vendar pa ostane v veljavi še šest mesecev od dne odpovedi.

V potrditev tega so pooblaščenici strank pogodnic podpisali to pogodbo ter pritiskali naujo svoje pečate.

Sestavljeno v dveh originalnih izvodih v Beogradu dne 24. julija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

(L. S.) M. Ninčić s. r.

(L. S.) Hory s. r.

(L. S.) Nickl s. r.

Priloga A.

Odredbe o specialnih ugodnostih, danih obmejnemu prometu.

Da bi se dale vzajemnemu prometu med obmejnima pasovoma olajšave, ki jih zahtevajo vsakdanje potrebe, sta se zedinili stranki pogodnici o nastopnih členih:

Člen 1.

Za obmejna pasova se smatrata ozemlji na obeh straneh meje, katerih točnejše črte se določijo po odredbah člena 17. Teči morajo kolikor mogoče po administrativnih mejah.

Načeloma mora biti obmejni pas širok na vsaki strani deset kilometrov. Glede na krajevne potrebe se sme razširiti ali zožiti vključ temu s skupnim sporazumom, ne sme pa biti nikoli širši nego petnajst kilometrov.

Člen 2.

V obmejnem prometu ostanejo prosti vseh carin in vseh taks ob vstopu in izstopu spodaj navedeni predmeti in proizvodi, ki prihajajo iz obmejnega pasu ene stranke pogodnice in se transportirajo v obmejni pas druge stranke pogodnice, da zadoščajo potrebam vsakdanjega življenja prebivalcev tega pasu, v količinah, ki se ujema z njihovimi razmerami:

1. seno, slama, trava za krmo živine, suho listje, mahovina in trstje;

2. presna zelenjava;

3. sladko in kislo mleko;

4. drva, lesno oglje, šota, šotno oglje;

5. kamenje za zidanje, žlindra, gramoz, pesek, malec, lapor, glina, prst, ki služi za izdelovanje lončenih posod, in vse druge vrste navadne prsti;

6. zdrobljen pepel, naravni gnoj, pivske in vinske droži, brozga, smirek v kosih, ostanki iztisnutih oljnatih plodov in oljnatih zrn;

7. moka iz cerealij, kruh in navadna testa v količini, ne večji od 10 kg, sirovo maslo, smetana in sir v količini, ne večji od 2 kg, presno meso in presne ribe v količini, ne večji od 5 kg, živa in zaklana

perutnina, in sicer: 4 kokoši, 4 race, 1 gos, 1 puran, 50 jaje, presno sadje 20 kg;

8. napravljena zdravila, ki so jih kupili prebivalci v obmejnem pasu ene stranke pogodnice v lekarnah obmejnega pasu druge stranke pogodnice po zdravniškem receptu, kakor tudi navadna zdravila, ki se prodajajo prosto v lekarnah, in sicer v količini, potrebni za osebno rabo.

Oprostitev od carine in drugih carinskih taks ni uporabljati na zgoraj navedene predmete, če se uvažajo po pošti.

Člen 3.

Spodaj navedeni predmeti se smejo uvoziti in iznova izvoziti v obmejnem prometu začasno brez carine in carinskih taks ob vstopu in izstopu, ne da bi bilo treba predhodne odobritve centralnih oblasti in ne da bi se zahteval polog zneska v gotovem denarju:

1. vsakovrstna vozila z vprego, tovorna in vprežna živina z opremo, če služijo za transport oseb in blaga v obmejnih pasovih; nadalje živali, namenjene za tehtanje ali za drugo prehodno delo;

2. stroji in orodje, transportirani iz enega obmejnega pasu v drugi pas zaradičasne uporabe;

3. kmetijsko, gozdarsko orodje in drugi predmeti, ki služijo za vsakdanjo rabo prebivalcev v obmejnem pasu ene stranke pogodnice in ki se importirajo v obmejni pas druge stranke pogodnice, da bi se tam popravili, in prav tako, če se popravljeni iznova izvozijo;

4. cerealije in oljnati plodi, ki jih uvažajo prebivalci v obmejnem pasu ene stranke pogodnice v pas druge stranke pogodnice, da jih tam zmeljejo ali iztisnejo za lastno rabo, in proizvodi, dobljeni s predelavo teh sirovin;

5. vreče, sodi, konve, košare in druge ambalaže, ki so bile že rabljene za transport, ali ambalažo blaga, bodisi napolnjene ob izvozu in izpraznjene ob uvozu, bodisi prazne ob izvozu in polne ob povratku.

Glede posod, ki se morajo službeno žigosati, sta se sporazumeli stranki pogodnici, priznavati vzajemno v obmejnem prometu žig, ki ga je postavilo oblastvo druge stranke pogodnice.

Zahtevati ni, da bi se zgoraj omenjeni predmeti predhodno oznamovali; vendar pa se izvemajo kmetijski parni stroji ali kmetijski stroji na motor (lokomobile, plugi, brane, mlatilnice, rezilnice in drugi), ki jih morajo predhodno oznamovati carinarnice.

Člen 4.

Brez carin in taks se pušča vzajemno ob uvozu in izvozu živina (voli, ovce, koze, konji, svinje), ki se goni iz obmejnega pasu ene stranke pogodnice na pašo na ozemlja druge stranke pogodnice; toda vrniti se mora v roku, ki ga je določiti vnaprej in ki ne sme biti daljši nego šest mesecev.

Oprostitev od carin ob vstopu in izstopu se mora razširiti prav tako na zarod te živine in na proizvode, dobljene od živine, ki je bila odgnana na pašo, in sicer:

1. na teleta, koze, jagnjeta, zrebeta in svinje, kar jih je bilo rojenih na paši, sorazmerno s številom odrasle živine, prijavljene ob odhodu;

2. na sir in na sirovo maslo v količini, ki ne presega za vsak dan: sirovo maslo, dobljeno od ene krave 1-16 kg, od ene koze 0-032 kg; sir od ene krave 0-29 kg, od ene koze 0-058 kg, od ene ovce 0-029 kg.

Oprostitev od carin se dovoli za rečene količine sira in sirovega masla, pridelane v času, ko je bila živina na ozemlju druge stranke pogodnice, bodisi da se uvozijo ali izvozijo, dokler traja pašna, bodisi pozneje v roku enega meseca.

Stranki pogodnici si pridružujeta pravico, zahtevati kavcijo za carino; vendar pa se strinjata v tem, da ni treba zahtevati pologa teh carin v gotovem denarju.

Člen 5.

Fizične osebe (lastniki in zakupniki) ali pravne osebe (cerkve, avtonomne korporacije), ki imajo običajni sedež v obmejnem pasu ene stranke pogodnice in imajo zemljišča v obmejnem pasu druge stranke pogodnice (dovlastniki), kakor tudi njih rodbinski člani in njih pomagači (sluge, nameščenci, delavci), so upravičeni, transportirati brez carin in taks ob vstopu in izstopu iz svojega prebivališča na svoje zemljišče in obratno te le predmete, in sicer:

a) tovorno in vprežno živino in živino, ki jo gonijo na pašo.

Živina, ki jo gonijo na pašo, se mora vračati vsak dan. Kar se tiče živine, ki se ne bi vračala vsak dan, se uporabljajo nanjo specialne odredbe, navedene v členu 9. odredb o živalskih kužnih boleznih;

b) kmetijske priprave, orodje in stroje za obdelovanje zemlje;

gozdarske priprave in gozdarsko orodje za produkcijo in transport dreves;

kolce, vezivo (ličje), brizgalnice in škropilnice za trto, vštvetši cevi;

kletarsko orodje, in sicer: vedra, kadi, sode, pipe za sode, vehe iz lesa ali iz plute, ščetke za sode, vinomere, cevi in črpalke za pretakanje, kladiva in tolkače za sode, sodarske nože, lesene ali železne obroče, vzvode in žveplo za žveplanje sodov;

vse vrste pripomočkov za iztrebljanje mrčesa, škodljivega kmetijstvu, kolikor so ti pripomočki dopuščeni na ozemlju dotične stranke pogodnice.

Vsi zgoraj omenjeni predmeti, vštvetši potrebna vozila, se smejo transportirati v količinah, ki zadostujejo za dotični namen;

e) potrebno hrano za kmetijske delavce;

č) potrebno seme za posevanje dotičnih zemljišč;

d) kmetijske proizvode, pridelane na dotičnih zemljiščih, vštvetši vino, kakor tudi proizvode živinoreje.

Oni dovlastniki, katerih nepremičnih imovin ne seče mejna črta, smejo ukoriščati to ugodnost samo do dne 31. decembra 1928.

Cerealije se smejo transportirati ovejane, koruza pa tudi orobkana;

e) potrebna vozila.

Kmetijski pridelki se morajo transportirati v pas običajnega prebivališča do dne 31. marca prihodnjega delovnega leta; vino do dne 30. novembra onega leta, ko je bila trgateg; orodje in predmeti, ki se ne trošijo, se morajo vrniti do dne 31. decembra vsakega delovnega leta v obmejni pas, iz katerega so bili prineseni. Po tem času smejo ostati v drugem obmejnem pasu samo predmeti, prijavljeni kot inventarni predmeti, ko se je izdalo potrdilo o dvovlastniškem svojstvu, če so vpisani v to potrdilo.

Člen 6.

Prebivalci v vsakem obmejnem pasu, ki bi želeli ukoriščati olajšave, dovoljene s temi odredbami, morajo biti opremljeni z «obmejno karto».

Obmejne karte se redigirajo v obeh dotičnih jezikih ter morajo obsežati točni opis dotične osebe, skladno z odredbami, ki veljajo za potne liste. V njih je treba označiti ceste in pota, po katerih sme njih lastnik hoditi čez mejo. Obmejne karte veljajo za šest mesecev.

Otroci, ki še nimajo 14 let, so oproščeni obveznosti, pokazati obmejno karto, če jih spremljajo odrasle osebe, opremljene z obmejno karto.

Obmejne karte izdajajo v kraljevini Madžarski administrativna oblastva prve stopnje ali pristojna policijska oblastva, v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev pa sreska oblastva javne varnosti ali dotični državni obmejni komisariat, v čigar območju ima dotična oseba običajno prebivališče.

Obmejne karte se smejo izdajati samo onim državljanom stranek pogodnic, ki imajo običajno prebivališče v obmejnem pasu in so znani za absolutno zanesljive s stališča kriminalne policije, državne ali javne varnosti kakor tudi s stališča fiskalnih predpisov.

Člen 7.

Lastniki in zakupniki dvovlastnih posestev morajo biti opremljeni z «dvovlastniškimi prehodnicami» v obliki knjižice. Te dvovlastniške prehodnice obsežajo indikacije, potrebne za carinsko kontrolo o eksploatairanju njih nepremičnih imovin.

Veljati smejo leto dni in izdajajo jih ista oblastva ob istih pogojih kakor obmejne karte, toda na podstavi potrdila o njih dvovlastniškem svojstvu, izdanega od pristojnega oblastva one druge države pogodnice, v kateri leže nepremičnine teh oseb. Ta potrdila se morajo izdajati brezplačno.

Dvovlastniške prehodnice se smejo izdajati samo fizičnim osebam in predstavnikom pravnih oseb, ki so lastniki ali zakupniki v sedanjem trenutku ali ki pridobe nepremičnine bodisi med živimi, bodisi z dedovanjem po osebah, ki bi jih mogli naslediti kot zakoniti dediči po zakonih one države, na katere ozemlju je glavni sedež dvovlastniškove eksploatacije.

Zakupniki nepremičnih imovin smejo ukoriščati ugodnosti, dovoljene dvovlastnikom, samo, če je bila sklenjena njih zakupna pogodba pred uveljavitvijo teh odredb, in samo, dokler ne poteče njih sedanja zakupna pogodba, kar pa ne sme trajati dlje nego tri leta od dne, ko stopijo te odredbe v veljavo.

Člen 8.

Zdravniki, veterinarji in diplomirane babice, ki imajo pravico, opravljati svoj poklic in so opremljeni z obmejno karto, smejo opravljati ob nujni potrebi, zlasti pa če se pripeti nesreča, svoj poklic v sosednjem obmejnem pasu druge države pogodnice, toda samo, če imajo specialne legitimacije. Dokler opravljajo svoj poklic, se morajo pokoravati zakonom in predpisom, veljavnim v tem pasu. Upravičeni so, prestopati mejo zaradi opravljanja svojega poklica po vseh potih vsak čas podnevi in ponoči, tudi na biciklih, motociklih ali avtomobilih v spremstvu vodnikov teh vozil (kočijažev ali šoferjev) brez obveznosti, da bi se mudili v carinarnici.

Nositi smejo s seboj, ne da bi plačevali kakršnokoli carino, predmete, potrebne za opravljanje njih poklica (instrumente, obvezila, zdravila), vselej v količinah, ki se ujemajo s potrebami, zaradi katerih se je zahtevala njih pomoč.

Carinski upravi obeh stranek pogodnic morata določiti s skupnim sporazumom podrobne predpise o teh olajšavah.

Člen 9.

V nujnih in važnih primerih smejo izdajati uradniki, ki jim je poverjena kontrola na meji, uporabljajoč kratko postopanje, prebivalcem v obmejnih pasovih «prepustnice», ki jih upravičujejo, prestopiti mejo in se muditi tri dni v obmejnem pasu druge stranke pogodnice. Te prepustnice veljajo samo za en prehod čez mejo ter morajo obsežati namen tega nujnega potovanja.

Izjemoma smejo podaljšati veljavnost prepustnice za nadaljnje tri dni pristojna oblastva, omenjena v členu 6., one stranke pogodnice, v katere obmejnem pasu imetnik prepustnice prehodno biva.

Člen 10.

«Obmejne karte» in «dvovlastniške prehodnice» morajo biti vidirane od pristojnih oblastev druge stranke pogodnice. Vize so brezplačne.

Obmejne karte in dvovlastniške prehodnice, poslane po uradni poti pristojnemu oblastvu druge stranke pogodnice zaradi opreme s potrebno vizo, se morajo vrniti oblastvu, ki jih je izdalo, najkasneje v osmih dneh. Če bi se viza ne dala, je treba obvestiti oblastvo, ki je izdalo obmejno karto, odnosno prehodnico, o razlogih odklonitve.

«Prepustnico» mora opremiti z vizo v trenutku vstopa v drugo državo pogodnico kontrolni obmejni urad te države.

Člen 11.

Čim se izpremenijo pogoji, ob katerih je bila obmejna karta izdana, zlasti če prestopi svojstvo absolutne zanesljivosti imetnika obmejne karte, se obmejna karta odvzame in pristojna oblastva druge stranke pogodnice je treba nemudoma obvestiti o tem ukrepu.

Člen 12.

V obmejnem prometu je dopustno, hoditi čez mejo na vseh prehodnih točkah, določenih po odredbah člena 17. teh odredb.

Osebe, opremljene z «obmejnimi kartami», «dvo-vlastniškimi prehodnicami» kakor tudi s «prepustnicami», smejo hoditi čez mejo samo na krajih, označenih v njih kartah ali prepustnicah, ter se smejo kretati v onem delu sosednjega obmejnega pasu, ki se ujema z njih domicilom.

Hoditi čez mejo je dopustno od solnčnega vzhoda do solnčnega zapada. Prehod mora biti dopuščен vsak dan in v vsakem letnem času. Dvovlastniki smejo hoditi čez mejo celo po večkrat na isti dan.

Prestopati mejo je dopustno peš, na konju, na vozu, po železnici, z ladjo ali drugimi vozili, ne da bi bilo treba vedno vpoštevati dotične carinske odredbe.

Imetniki obmejnih kart in dvovlastniških prehodnic in prepustnic imajo pravico, bivati zdržema v obmejnem pasu druge stranke pogodnice do treh dni. Oni imetniki obmejnih kart in dvovlastniških prehodnic, ki odhajajo redno na posestva ali v industrijska podjetja v obmejnem pasu, se smejo pooblastiti, da bivajo v pasu druge stranke pogodnice do šestih dni. Doba njih bivanja mora biti označena v obmejni karti.

Ob prehodu čez mejo je treba karto in vse transportirane predmete pokazati obmejnemu organom.

Člen 13.

Osebe, opremljene z obmejnimi kartami in dvo-vlastniškimi prehodnicami, smejo uporabljati vsa pota, ki sečejo mejo, bodisi pota na suhem, bodisi rečna pota Drave in Mure, če jim je prehod po teh potih neizogibno potreben, da opravljajo svoje posle. Prehod se sme vršiti z vozom in vsakim drugim vozilom, razen s parniki ali z ladjami na drug motor.

Komisija, določena v členu 17., označi po skupnem sporazumu rečna in suhozemska pota, ki sečejo mejo in po katerih je prehod dovoljen; prav tako predpiše pogoje, ki se zahtevajo za uporabljanje teh potov.

Člen 14.

Ob poplavi ali drugih naravnih nezgodah kakor tudi ob nesrečah so prebivalci v obmejnih pasovih upravičeni, hoditi čez mejo po vseh potih podnevi in ponoči; prav tako gasilci s potrebnimi aparati, če nastane požar.

Člen 15.

Ugodnosti, dovoljene v predhodnih členih, ne posezajo v avtonomne predpise, ki veljajo glede sanitarne policije in kot varnostne odredbe zoper živalske kužne bolezni in rastlinske bolezni, pa tudi ne v predpise, ki veljajo spričo izvrševanja kakšnega državnega monopola.

Promet z živalmi se uredi s specialnimi odredbami o živalskih kužnih boleznih.

Člen 16.

Stranki pogodnici si pridružujeta pravico, začasno ustaviti v izjemnem primeru in zaradi državne in javne varnosti obmejni promet ali celoma ali deloma.

Stranka pogodnica, ki ustavi obmejni promet ali celoma ali deloma, mora obvestiti o tem ukrepi

drugo stranko pogodnico, če je mogoče, osem dni prej, najkasneje pa ob istem času, ko se ukrep odredi.

Člen 17.

Stranki pogodnici imenujeta v 15 dneh od dne, ko stopijo te odredbe v veljavo, svoje delegate, ki jim gre pravica, točno določiti mejo obeh obmejnih pasov, vpoštevaje naravo tal. Ti delegati imajo prav tako dolžnost, določiti na licu mesta s skupnim sporazumom točke, kjer smejo prebivalci obmejnih pasov hoditi čez mejo, ter se sporazumeti o podrobnih odredbah. Prav tako morajo določiti tip in podrobno redakcijo «obmejnih kart», «dvo-vlastniških prehodnic» in «prepustnic», skladno s členu 6., 7. in 9.

Stranki pogodnici izmenjata najkasneje v treh mesecih od dne, ko stopijo te odredbe v veljavo:

točen opis notranje meje svojega obmejnega pasu; seznamek vseh krajev, ki so v njiju obmejnem pasu;

specifikacijo točk za prehod, ki so po skupnem sporazumu odprte za obmejni promet.

Člen 18.

Da olajšata obmejnemu organom vzajemno pomoč ob izpolnjevanju njih naloge in da ustvarita med obmejnimi organi na eni in na drugi strani ozračje dobre sosesčine, potrebne za prožno opravljanje obmejnega prometa, se zavezujeta stranki pogodnici, pooblastiti starejšine svojih obmejnih oblastev, da se sestajajo s starejšinami obmejnih sosednjih oblastev druge stranke pogodnice na krajih blizu meje, ki jih je treba skupno odrediti.

Na teh sestankih morajo gledati starejšine oblastev na to, da se sporazumejo o vseh podrobnostih, ki bi se pojavile med izvrševanjem teh odredb; poskrbeti morajo, da se odpravijo neprilike, provzročene z incidenti manjše važnosti, in da ugone pri- tožbam prebivalcev v obmejnih pasovih.

Ti sestanki se morajo vršiti redno vsake tri mesece, razen tega pa vselej, kadar jih smatra starejšina enega obmejnega oblastva za potrebne.

Priloga B.

Odredbe o živalskih kužnih boleznih.

Da bi s prikladnimi ukrepi olajšali promet z živino in z živalskimi proizvodi med svojima ozemljema, sta se zedinili stranki pogodnici, odklanjajoč, kolikor je mogoče, nevarnost, da bi se zanesle s tem prometom živalske kužne bolezni, o nastopnih odredbah:

Člen 1.

V prometu z živalmi (kopitarji, prežvekovalci in svinjami), všteti perutnino, sirove živalske proizvode in predmete, ki bi utegnili služiti kot sredstvo za prenašanje kužnih boleznih, se sme omejiti vstopanje transportov z ozemlj ene stranke pogodnice na ozemlja druge stranke pogodnice na specialno označene vstopne postaje, kjer mora transporte veterinarsko kontrolirati država, v katero se uvažajo.

Člen 2.

1. Živali in predmeti, označeni v členu 1., se ne smejo uvažati z ozemelj ene stranke pogodnice na ozemlja druge stranke pogodnice ali prevažati preko teh poslednjih, dokler se ne predloži potrdilo o izvoru in o zdravju.

Ta potrdila izdaja za žive živali občinsko oblastvo; za perutnino, sirove živalske proizvode kakor tudi za predmete, ki bi mogli služiti kot sredstvo za prenašanje kužne bolezni, smejo izdajati ta potrdila tako občinska oblastva kakor tudi državni ali za to od države specialno pooblaščen veterinarji.

To potrdilo mora omogočiti, da se točno ugotovi provenienca živali in predmetov in če se nanaša na žive živali, mora obsezati število, točen opis in karakteristična znamenja živali kakor tudi njih namembni kraj. Potrdilo o izvoru mora biti razen tega opremljeno z overovilom državnega ali za to od države specialno pooblaščenega veterinarja, s katerim se izpričuje, da je dotična žival dobrega zdravja in da se ni pojavila v času odpravljanja nobena živalska kužna bolezen, ki se mora obvezno prijaviti in ki se more prenesti na vrsto dotičnih živali, izvenjši tuberkulozo v občini, iz katere ta žival prihaja, in v sosednjih občinah.

2. Izdajanje potrdil o izvoru in zdravju, določenih v prvem odstavku tega člena, ne sme biti preprečeno s pojavom stekline pri psih in mačkah — za ostale domače živali; s pojavom garjavosti pri ovcah in kozah — za kopitarje; s pojavom garjavosti pri kopitarjih — za ovce in koze; in naposled s pojavom mehurčastega izpuščaja — za vole in skopljene konje.

Prav tako ne sme biti preprečeno izdajanje potrdila o izvoru in o zdravju s sporadičnim pojavom mehurčastega izpuščaja in s steklino vobče kakor tudi ne rdečice pri svinjah v sosednjih občinah; kar se tiče vraničnega prisada, šuštaeva in hemoragično septikemije velikih domačih prežvekovalcev, zadošča, da je izvorna vas prosta teh bolezni. Vendar pa mora biti ta okolnost potrjena od državnega ali od države za to specialno pooblaščenega veterinarja.

3. Če gre za izvoz živali, ki so podložne goveji kugi ali kužnemu vnetju pljuč, je treba potrditi, da se ni pojavil niti v izvorni občini niti v sosednjih občinah noben primer teh bolezni v šestih mesecih pred odpravo; za izvoz svinj zadošča, ako se potrdi, da se niso pojavile bolezni v 40 dneh pred odpravo; če gre za izvoz živali, ki so podložne slinavki in parkljevki, sramni kugi, smrkavosti, svinjski kugi (kužnemu vnetju pljuč in črevesa pri svinjah) ali ovčjim osepnicam, je treba potrditi, da se ni pojavil niti v izvorni občini niti v sosednjih občinah noben primer teh bolezni v 40 dneh pred odpravo.

4. Potrdilo za živo perutnino mora navajati vrsto in število živali kakor tudi posvedočbo, da se je spoznala perutnina za zdravo in da se ni pojavila v izvorni občini nobena kužna bolezen perutnine v 14 dneh pred odpravo.

5. Potrdila za konje, osle, mezge in goveda se morajo izdajati posebe za vsako žival; ovce, koze, svinje ali živina smejo biti obsežene kumulativno v enem samem potrdilu o izvoru in o zdravju.

6. Veljavnost potrdil o zdravju je določena na 10 dni. Če izteče ta rok med transportom, mora živali, da bi mogla veljati potrdila za novo desetdnevno dobo, iznova pregledati veterinar, imenovan od države ali za to specialno pooblaščen od države. Uspeh tega pregleda mora biti posvedočen na potrdilih.

7. Če se prevažajo živali po železnici ali po vodi, jih mora pred vtovoritvijo specialno pregledati državni ali za to od države specialno pooblaščen veterinar. Uspeh tega pregleda se mora zapisati v potrdilo.

8. Potrdila o izvoru in o zdravju za živalske dele, proizvode in sirove proizvode kakor tudi za predmete, ki bi utegnili služiti kot sredstvo za prenašanje kužne bolezni, morajo obsezati točno imenovanje predmetov, označbo njih izvornega in namembnega kraja kakor tudi potrdilo državnega ali od države za to specialno pooblaščenega veterinarja, da kraj, iz katerega prihajajo, ni zakužen.

Na potrdilih za zaklane živali in zaklano perutnino, za presno in predelano meso (nasoljeno, posušeno, prekajeno, v razsolu ali skuhanu) kakor tudi za mesne proizvode mora izjaviti razen tega pooblaščen veterinar, da je spoznal živali ob predpisnem pregledu pred zakolom in po zakolu za zdrave.

9. Promet z mesom in mesnimi proizvodi v hermetično zaprtih škatlah, z volno, oprano na industrijski način, in vloženo v zaprte vreče; s črevesom, goltanci, želodci in mehurji, suhimi ali nasoljenimi v zaprtih zabojih ali sodih; s topljenim lojem in mastjo, z vsakovrstnimi suhimi ali nasoljenimi kožami, rogovi, parklji, kopiti, suhimi kostmi; z jajci, mlekom in mlečnimi izdelki (sirom, sirovim maslom itd.), ni podrejen v veterinarjem pogledu nobeni omejitvi ter se sme opravljati brez potrdila o zdravju.

Člen 3.

1. Transporti, ki ne ustrezajo predhodnim odredbam, kakor tudi živali, glede katerih ugotovi veterinar, da so okužene ali da so sumne kužne bolezni, naposled živali, transportirane z živalmi, ki so bolne ali so sumne, da se jih je prijela kužna bolezen, ali ki so bile v neposrednji ali posrednji dotiki z njimi, se smejo poslati z vstopne postaje nazaj. Obmejni veterinar mora označiti na potrdilu razlog za vrnitev ter ga potrditi s svojim podpisom.

2. Če se je ugotovila med uvoženimi živalmi kužna bolezen šele, ko so prišle v namembno državo, se mora to dejstvo ugotoviti z zapisnikom, sestavljenim vpriču državnega veterinarja. Prepis tega zapisnika se mora nemudoma poslati drugi stranki pogodnici.

3. V primerih, določenih s tem členom, mora biti delegat druge stranke pogodnice, kolikor bi bil tak funkcionar imenovan po členu 6., obveščen o tem kar najneposredneje in nemudoma.

Člen 4.

Če se pojavi goveja kuga na ozemljih ene stranke pogodnice, je druga stranka pogodnica upravičena,

prepovedati ali omejiti, dokler traja nevarnost kužne bolezni, uvoz in tranzit prežvekovalcev in svinj, živalskih delov, proizvodov in sirovih živalskih proizvodov kakor tudi predmetov, ki bi utegnili služiti kot sredstvo za prenašanje kužne bolezni.

Člen 5.

Če se je zanesla po prometu z živalmi kužna bolezen, ki se mora obvezno prijaviti, z ozemelj ene stranke pogodnice na ozemlja druge stranke pogodnice ali če bi bila kakšna bolezen te vrste na grozeč način razširjena na ozemljih ene stranke pogodnice, je druga stranka pogodnica upravičena, omejiti ali prepovedati, dokler traja nevarnost kužne bolezni, uvoz in tranzit vseh vrst živali, na katere se utegne bolezen prenesti, kakor tudi sirovih živalskih proizvodov in predmetov, ki utegnejo služiti kot sredstvo za prenašanje kužne bolezni.

Če gre za slinavko in parkljevko, za svinjsko kugo (kužno vnetje pljuč in črevesa pri svinjah), za ovčje osepnice in garjavost, se smejo razširiti te omejitve in prepovedi na zakužene sreze (járás) in na sosednje sreze.

Če bi kazala kužna bolezen tendenco, se na široko razpasti, ali če bi dobila izjemoma zločesto obliko, se smejo uporabiti ti ukrepi tudi na sreze okoli zakuženih in sosednjih srezov.

Isti ukrepi se smejo odrediti ob uvozu ali ob tranzitu goved, če se pojavi pljučna kuga, kakor tudi ob uvozu in tranzitu kopitarjev, če se pojavi sramna kuga, celo takrat, kadar ne bi bile te bolezni razširjene na grozeč način.

Uvoza in tranzita ni moči prepovedati zbog vraničnega prisada, šuštavca, septikemije velikih domačih prežvekovalcev in divjačine zbog stekline, zbog garjavosti kopitarjev, ovac in koz, zbog mehurčastega izpuščaja kopitarjev in goved, zbog rdečice svinj, zbog perutninske kolere in kokoške kuge kakor tudi ne zbog tuberkuloze.

Omejitve in prepovedi uvoza in tranzita se morajo ukiniti, ko iztečejo roki, določeni s členom 2., in sicer od dne, ko bolezen popolnoma prestane. Če bi bili roki, izza katerih objavlja oblastvo, da je bolezen prestala, pri strankah pogodnicah različni, se vzame v poštev najdaljši rok.

Z gorenjimi odredbami se ne razveljavljajo odredbe zakonov strank pogodnic o živalskih kužnih boleznih, s katerimi bi se mogle naložiti na obmejni promet in tranzit skozi srez (járás), ki mu preti nevarnost, specialne omejitve ali prepovedi, da se zatro in uničijo kužne bolezni, ki so se pojavile na meji ali v njeni bližini. Vendar pa se ti ukrepi ne smejo uporabljati na tranzit po železnici v zaprtih plombiranih vagonih in na ladjah v ločenih in zaprtih oddelkih. Vsako novo natovarjanje, prekrčevanje in vsako zadrževanje v zakuženem obmejnem pasu je prepovedano.

Če zahteva zdravstveno stanje živine izvestnečasne omejitve, morajo odrediti pristojna oblastva obmejnih pasov po skupnem sporazumu potrebne

varnostne ukrepe in jih sporočiti svojim nadrejenim oblastvom.

Člen 6.

1. Stranki pogodnici dajeta vzajemno druga drugi pravico, dodeljevati svojima poslaništvoma stalne ali začasne veterinarske delegate, da zbirajo obvestila, ki se nanašajo na živinorejo, na zdravstveno stanje živine, na instalacije na živalskih tržiščih, na kraje za vkrcavanje in izkrcavanje, na klančine, na priprave za rejo, na karantenske postaje itd., nadalje na uporabljane predpisov veterinarne policije, ki so v veljavi, kakor tudi teh odredb.

2. Stranki pogodnici se zavezujeta, dajati tem delegatom vsa obvestila ter jim naklanjati potrebno pomoč za opravljanje njih naloge.

Člen 7.

1. Vsaka stranka pogodnica odredi, da se objavlja periodično vsakih 14 dni obvestila o stanju živalskih kužnih boleznih. Ta obvestila se pošiljajo drugi stranki pogodnici neposredno. Obsežati morajo označbo okrožij, srezov, občin (krajev) in število zakuženih eksploatacij. Nazivom živalskih kužnih boleznih se morajo pristavljati latinski nazivi.

2. Razen tega se morajo obveščati administrativna oblastva obmejnih srezov (járás) vzajemno nemudoma in neposredno o pojavu živalskih kužnih boleznih v teh srezih.

3. Če se pojavi goveja kuga, pljučna kuga ali sramna kuga na ozemljih ene stranke pogodnice, se mora brzojavno poslati direktno poročilo ministrstvu za poljedelstvo druge stranke pogodnice o pojavu in o razširjanju bolezni.

Člen 8.

1. Železniški vagoni kakor tudi ladje ali deli ladij z vsemi svojimi priteklinami, ki so služili za prevoz kopitarjev ali dvoparkljarjev, perutnine, sirovih živalskih proizvodov in predmetov, kateri bi utegnili služiti kot sredstvo za prenašanje kužne bolezni, se morajo po iztovoritvi očistiti in razkužiti, in sicer tako, da se popolnoma uničijo kužne kali, kar bi jih še moglo biti tamkaj.

2. Klančine in nabrežja za vkrcavanje se morajo očistiti in po potrebi razkužiti po vsaki uporabi.

Člen 9.

Promet z živalmi med obmejnima pasovoma strank pogodnic mora biti urejen po «odredbah o obmejnem prometu» tako-le:

1. Vsaka vprega za trakejo in za poljska dela, vsaka tovorna in jezdna žival mora biti opremljena s potrdilom ali pa, če gre za več živali, s kolektivnim potrdilom, izdanim od oblastva občine, iz katere izvirajo te živali. Ta potrdila morajo obsežati lastnikovo ime in opis živali. V njih mora biti posvedočeno, da prihaja žival iz obmejnega pasu ene stranke pogodnice, in označeno, da se sme vršiti promet samo v obmejnem pasu druge stranke pogodnice.

Če naj prestopijo mejo dvoparkljarji, morajo biti opremljena ta potrdila razen tega s posvedočno občinskega oblastva, v kateri je označeno, da je dotična občina prosta bolezni, ki se morajo obvezno prijavljati in se morejo prenesti na dvoparkljarje; če naj prestopijo mejo kopitarji, mora navajati potrdilo občinskega oblastva, da je dvorec provenience prost bolezni, ki se morajo obvezno prijavljati in se morejo prenesti na kopitarje.

Ob povratku mora posvedočiti oblastvo namembne občine, ležeče v obmejnem pasu druge stranke pogodnice, na potrdilih, da v tej občini ali tem dvorec prav tako ni zgoraj omenjenih bolezni.

Potrdila, da ni živalskih kužnih bolezni, veljajo 30 dni za živali, uporabljane za kmetijska dela, 15 dni pa za vprežne ali jezdne kopitarje. Ko ta roka mineta, jih je dopustno obnoviti.

2. Živina, ki se goni na pašo, mora biti opremljena s kolektivnim potrdilom, izdanim od oblastva občine, iz katere živali prihajajo. To potrdilo mora vsebovati lastnikovo ime, pastirjevo ime, vrsto in število živali, njih spol in starost, naposled zunanje karakteristične znake živali.

a) Če se goni živina v obmejni pas druge stranke pogodnice na dnevno pašo ali na pašo, ki traja do 7 dni, morajo posvedočiti v tem potrdilu oblastvo izvorne občine in oblastva občin, skozi katere bi se morala živina gnati, da je njih okoliš prost bolezni, ki se morajo obvezno prijavljati in se morejo prenesti na vrsto dotičnih živali. To potrdilo velja 30 dni ter se mora po izteku tega roka obnoviti.

b) Če se gonijo živali na pašo za dlje kot 7 dni, mora posvedočiti v potrdilu državni ali za to od države specialno pooblaščen veterinar, da so bile živali pregledane neposredno pred odhodom in spoznane ob pregledu za zdrave, nadalje da ni nobene kužne bolezni, ki se mora obvezno prijavljati in ki bi se mogla prenesti na rečene živali, ne v občini njih provenience ne v občinah, skozi katere bi se morale gnati.

Neposredno pred povratkom živali s paše jih mora pregledati državni ali od države za to specialno pooblaščen veterinar, ki mu je naloženo nadzorstvo nad pašo; na potrdilo se mora zapisati uspeh tega pregleda kakor tudi posvedočba, da ni ne v občini, v katere okolišu so bile živali na paši, ne v občinah, skozi katere so se morale gnati, nobene bolezni, ki se more prenesti na dotično vrsto živali in se mora obvezno prijavljati.

Pojav vraničnega prisada, šuštavca, rdečice svinj, stekline v izvornih občinah ne ovira, da bi se izdala potrdila, določena v točkah 1. in 2., če je dvorec, iz katerega prihaja žival, prost zgoraj omenjenih bolezni.

3. Če pa se pojavi v dobi, dokler traja paša ali trajajo dela onkraj meje, v enem delu črede ali živali kužna bolezen, ki se mora obvezno prijaviti in se more prenesti na vrsto dotičnih živali, bodisi v občini, kjer je paša ali kraj dela, bodisi na poti, po kateri se mora vrniti čreda ali morajo vrniti ži-

vali, se povratek na ozemlje druge stranke pogodnice prepove, razen v imperativnih razmerah, kakršne so: nedostajanje krme, nezgode itd. V tem poslednjem primeru se povratek s paše ne sme izvršiti, dokler se ne izvrše preventivni ukrepi, odrejeni od pristojnih oblastev prve stopnje, da se prepreči širjenje živalske kužne bolezni.

4. Vprežne živali, živali za obdelovanje zemlje, za jahanje, tovarne živali, naposled živali s paše, ki so opremljene z rečenimi potrdili, niso na meji ob prehodu več zavezane veterinarski kontroli. Da pa se ugotovi istovetnost živali, se morajo vrniti na oni obmejni točki, čez katero so prišle.

Priloga C.

(Obrazec.)

Ime države

(oblastvo, ki je izdalo karto).

Legitimacijska karta za trgovinske potnike.

Velja za dvanajst mesecev od dne izdaje.

Velja za Številka karte

S tem se potrjuje, da ima imetnik te karte, gospod , rojen v , stanujoč v , ulica , št. ,
1.
v pod firmo
(ali) da je trgovinski potnik v službi trgovnice (trgovnic) v , ki ima (imajo)¹
v pod firmo

Ker namerja imetnik te karte nabirati naročila v spredaj omenjeni državi in vršiti nakupe za trgovnico (trgovnice), za katero (katere) gre, se potrjuje, da je rečena trgovnica (so rečene trgovnice) upravičena (upravičeno), opravljati svojo industrijo in svojo trgovino v in da plačuje (plačujejo) tam zakonske davke v ta namen.

V dne 19

Podpis šefa trgovnice (trgovnic):

(L. S.)

Imetnikov opis:

Leta
Stas
Lasje
Posebni znaki

Fotografija.

Imetnikov podpis:

¹ Označi se tvornica ali trgovina.

NB. Če gre za šefa trgovinske ali industrijske ustanove, je treba izpolniti samo razporednik I. v obrazcu.

Priloga Č.

Odredbe, ki urejajo vzajemno pomoč ob carinskem postopanju, preprečevanju, preganjanju in kaznovanju carinskih kaznivih dejanj in vzajemno pravno pomoč v kazenskih carinskih stvareh.

Da se uredi carinsko postopanje ob ekspedicijah po železnici med strankama pogodnicama in da se odredi oblika sodelovanja za preprečevanje, preganjanje in kaznovanje prekršitev carinskih zakonov obeh držav, sta se zedinili stranki pogodnici o nastopnih členih:

Člen 1.

1. Na podstavi spodaj navedenih odredb dajeta stranki pogodnici druga drugi vzajemno pomoč za carinsko postopanje kakor tudi za preprečevanje, preganjanje in kaznovanje carinskih kaznivih dejanj ter si zagotavljata vzajemno pravno pomoč ob uporabljanju kazenskega postopanja v carinskih stvareh.

2. Vsaka stranka pogodnica se zavezuje, pozvati svoja carinska oblastva in carinske uslužbenice, postavljene na skupni meji, naj kolikor mogoče poznajo in vpoštevajo zakone in odredbe druge stranke pogodnice, ki se nanašajo na carinske stvari, na prepovedi uvoza, izvoza in tranzita in na predpise o statistiki trgovinskega gibanja.

I.

Vzajemna pomoč ob carinskem postopanju.

Člen 2.

Carinarnice ene stranke pogodnice, ustanovljene na meji, morajo dajati uradnikom, ki jim je poverjena uprava ustreznih carinarnic druge stranke pogodnice, vsa službena obvestila o gibanju blaga ter ukreniti vse, kar je mogoče, da dajo svojo pomoč ustrezni carinarnici druge stranke pogodnice.

Člen 3.

1. Vsaka stranka pogodnica se zavezuje, dopuščati izvoz blaga, namenjenega za ozemlje druge stranke pogodnice, samo po carinskih potih, držočih do kakšne vstopne carinarnice druge stranke pogodnice, ki ima potrebne pooblastitve, in sicer samo v tako odrejenih urah, da prispe to blago k tej carinarnici med uradnimi urami.

2. Carinska pota in uradne ure carinarnic, ustanovljenih na teh potih, se določijo s skupnim sporazumom; te carinarnice morajo obveščati druga drugo o vseh olajšavah, dovoljenih za prestopanje meje.

Člen 4.

1. Transporti po železnici za javno rabo oseb, blaga in prtljage smejo prehajati carinsko mejo podnevi in ponoči in ob vsakem času, celo ob nedeljah in praznikih.

Carinske operacije, ki se nanašajo na prihod in odhod teh transportov, se morajo vršiti istočasno.

2. Železnice morajo priobčiti carinarnicam in carinskim razdelkom, ustanovljenim na železniških postajah (postajne carinarnice), vozne ređe vseh vlakov, ki prehajajo mejo, in vsako izpremembo v vozni redih najmanj osem dni prej, kot stopijo v veljavo. Postajne carinarnice morajo biti obveščene čimprej o znatnih zamudah, o ukinitvi vlakov, prav tako pa tudi o prihajanju specialnih vlakov ali o vožnji lokomotiv.

Člen 5.

Vsak tovorni vlak, ki prihaja iz inozemstva, se mora skladno s carinskimi predpisi prijaviti obmejnim carinarnicam, kjer se morajo obenem predložiti papirji, določeni s carinskimi predpisi.

Člen 6.

1. Da se vzajemno zavaruje plačevanje carine, se zavezujeta stranki pogodnici, določiti svojim carinarnicam, naj označijo v danem primeru na papirjih, ki jih je izročiti carinarnici druge stranke pogodnice, činjenico, da ne prihaja blago iz prostega prometa njih lastnega carinskega ozemlja, in naj označijo v tem primeru na papirjih državo, odkoder izvira in se odpravlja blago.

2. Raztovarjanja in pregledovanja na meji, prav tako pa tudi postavljanja pečatov na tovorke je oproščeno blago, vtovorjeno v predpisno plombiran vagon in poslano brez pretovarjanja na postajo v notranjosti, kjer posluje carinarnica s potrebno pooblastitvijo, če je prijavljeno to blago za uvoz po predpisih.

3. Tako na meji ob prihodu in odhodu kakor tudi v notranjosti je oproščeno iztovarjanja in carinskega pregledovanja, prav tako pa tudi postavljanja pečatov na tovorke blago, vtovorjeno v predpisno plombirane vagone, ki vozijo čez ozemlje ene stranke pogodnice brez pretovarjanja, če je prijavljeno to blago za tranzit po predpisih.

4. Odredbe iz odstavkov 1. in 2. se uporabljajo samo, če skrbita prizadeti železniški upravi ob materialni odgovornosti za to, da prihajajo vagoni v določenih rokih in z nepoškodovanimi zalivkami na pristojne carinarnice v notranjosti ali na izstopne carinarnice in če veljavne prepovedi tranzita ne nasprotujejo uporabljanju teh olajšav.

5. Prav tako je oproščeno iztovarjanja in tehtanja blago, prosto carine, ki prihaja na obmejne carinarnice, da se izvrše tam z njim carinske operacije, samo, če se dado izvršiti te operacije brez iztovarjanja. Da se določi teža blaga, jemljejo carinska oblastva vobče za težo vagona ono težo, ki je zapisana na njem.

6. One oprostitev od carinskega pregledovanja in postavljanja pečatov na tovorke, ki so omenjene v odstavkih 2. in 3., se uporabljajo izjemoma, ne da bi bilo treba izvršiti predpisne carinske operacije, celo tudi, če se blago pretovori iz vagona v vagon ter se izvrši to pod nadzorstvom carinarnice, ako je bilo neizogibno treba blago pretovoriti iz razlogov železniške službe.

7. Olajšave, določene v odstavkih 2. do 6. tega člena, se ne smejo uporabljati ob ovadbi ali osnovanem sumu, da gre za tihotapstvo.

8. Vsaka stranka pogodnica sme vedno dopolniti plombiranje vagonov s tem, da postavi svoje lastne carinske zalivke.

9. Širše olajšave v carinskem postopanju, dogovorjene od ene stranke pogodnice s katerokoli drugo državo, se uporabljajo prav tako na promet z drugo stranko pogodnico, če velja vzajemnost.

Člen 7.

1. Če blago docela ne napolnjuje enega vagona, sme prav tako ukoriščati zgoraj omenjene olajšave, ako je vtovorjeno v popolnoma zatvorne oddelke pokritih vagonov, ki ustrezajo predpisom carinske zapore, ali v premične zaboje ali košare, ki jih je odobrilo carinsko oblastvo, ter se prevaža tako pod carinsko zaporo. Stranki pogodnici imata vedno pravico, dopolniti plombažo s tem, da postavita svoje lastne carinske zalivke.

2. Da se učinkiveje zavaruje varnost vagonov, potujočih z vlaki, je dopuščeno — s pridržkom pristanka železnice —, da opremijo prizadete stranke vagona z visečimi ključnicami ali z drugimi zapirali, ki na nikakršen način ne poškodujejo materiala.

Člen 8.

1. Ko vozijo potniški vozovi čez carinsko mejo, sme biti v njih samo ročna potniška prtljaga.

2. Pregledovanje ročne prtljage in predane prtljage se mora na obmejni postaji tako pospešiti, da je moči prtljago, nakazano na drugo carinarnico, če je mogoče, prevoziti z vlakom, ki ima zvezo.

3. Predana prtljaga in ročna potniška prtljaga se pregleduje praviloma na obmejni carinarnici. Vendar pa se sme poslati na zahtevo potnikov predana prtljaga v carinski pregled na drugo železniško postajo v notranjosti države, če posluje tam carinarnica in če nima obmejna carinarnica razloga, domnevati zlorabe. V tem primeru se mora prtljaga predpisno plombirati.

Člen 9.

Brzovozno in sporovozno blago kakor tudi nujne pošiljke, ki se prevažajo s potniškimi vlaki, spadajo pod iste pogoje in formalnosti kakor istotako blago, ki se prevaža s tovornimi vlaki.

Vendar pa morajo brzovozno blago, ki se rado kvari, kakor tudi brzovozne pošiljke, ki se prevažajo s potniškimi vlaki, pregledati obmejne carinarnice tako hitro, kakor je predpisano za prtljago, pri čemer pa se ne šteje definitivna ocarinitve.

Člen 10.

Kar se tiče carinske zapore vagonov, ki vozijo čez mejo, je dopustno, uporabljati odredbe II. končnega zapisnika z dne 15. maja 1886. mednarodne bernske konference o zapiranju vagonov, ki morajo voziti mimo carinarnice, kakor tudi vse izpremembe ali dopolnitve, določene v teh predpisih.

Člen 11.

1. Če je dopusten uvoz blaga samo po specialni dovolitvi, se sme transport odkloniti, ako carinarnica ugotovi, da te dovolitve ni. V tem primeru mora označiti carinarnica razlog odklonitve v tovarnem listu in v potnem listu, pri čemer postavi datum in podpis uradnika, ki je spremljal transport.

2. Da se olajša povračilo kavcij, deponiranih za zavarovanje ponovnega izvoza blaga, ki je bilo uvoženo začasno brez carine in carinskih taks, kakor tudi drawback in povračilo carine in carinskih taks, pobranih na iznova uvoženo blago, morajo potrditi carinarnice vsake stranke pogodnice na zahtevo carinarnicam druge stranke pogodnice, da je prišlo blago čez skupno mejo.

Člen 12.

Carinska potrdila, žige, pečate in oznamenila in druge carinske znamke, ki se postavijo za to, da se garantira istovetnost blaga, vzorcev ali modelov, izvoženih z ozemelj ene stranke pogodnice in namenjenih za vnovičen izvoz, oznamenila in znake o prostornini sodov in drugih posod kakor tudi oznamenila o teži vagonov priznavajo carinska oblastva obeh strank pogodnic vzajemno.

II.

Preprečevanje carinskih kaznivih dejanj.

Člen 13.

1. Za preprečevanje in razkrivanje tihotapstva na obeh strankah si dajo uslužbeneci na skupni meji strank pogodnic uslužbeno vzajemno pomoč, si priobčujejo v najkrajšem roku svoje opazbe in vzdržujejo glede službe razmerje dobre sosesčine.

2. Da se sporazumejo o koristnem sodelovanju v tej smeri, se shajajo zdaj pa zdaj ob posebnih prilikah starejšine carinarnic in obmejnih razdelkov (ekspozitur) carinske straže na eni in na drugi strani na skupne sestanke.

Člen 14.

Carinski uradniki strank pogodnic, pozvani, da preprečujejo in preganjajo prekršitve carinskih predpisov, morajo preprečevati z vsemi zakonskimi sredstvi, ki so jim na razpolago, tudi prekršitve carinskih predpisov druge stranke pogodnice ter postopati ob dani priliki na isti način, kakor bi šlo za prekršitev carinskih predpisov njih lastne države.

Člen 15.

Pristojna oblastva ene stranke pogodnice priobčujejo pristojnim oblastvom druge stranke pogodnice prekršitve carinskih predpisov te stranke takoj, čim zvedo zanje, ter jim izročijo na zahtevo dobavljene predmete in dokaze.

Člen 16.

1. Vsaka stranka pogodnica pazi, če to zahteva druga stranka pogodnica, na osebe, ki so sumne, da vrše poklicno ali iz navade tihotapstvo na škodo druge stranke pogodnice.

2. Če nastane sum, da so nakopičene v obmejnem pasu ene stranke pogodnice blagovne zaloge, ki naj bi se na tihotapski način transportirale na ozemlje druge stranke pogodnice, se morajo postaviti skladišča te vrste na zahtevo prizadete stranke pogodnice pod posebno nadzorstvo.

III.

Preganjanje in kaznovanje carinski kaznivih dejanj.

Člen 17.

1. Zbog prekršitev carinskih predpisov druge stranke pogodnice preganja in kaznuje vsaka stranaka pogodnica prestopnike na zahtevo pristojnega oblastva druge stranke pogodnice s kaznimi, predpisanimi z njenimi lastnimi zakoni za podobne ali analogne prestopke, in ob svojih lastnih formalnostih:

a) če je obdolženec pripadnik one države, ki ga mora preganjati in kaznovati;

b) če biva v tej državi, dasi ni njen pripadnik, bodisi tudi predhodno, ali če se je storil prestopnik na ozemlju zaprosene države in če je moči krivca tam izslediti v trenutku, ko se prejme zahteva za pregon, ali pa pozneje.

2. Če se mora odmeriti denarna kazen po utajeni vsoti, se vzame za osnovo tarifa one stranke pogodnice, katere carinski predpisi so bili prekršeni.

3. Preganjanje drugih prestopkov, izvršenih ob prestopku carinskih predpisov druge stranke pogodnice, ne spada pod te odredbe.

Člen 18.

V postopanju, ki ga je izvesti po členu 17., imajo službena poročila oblastev ali uradnikov druge stranke pogodnice isto dokazno moč, ki se priznava službenim poročilom domačih oblastev ali uradnikov v podobnih primerih.

Člen 19.

1. Stroški in izdatki, provzročeni s postopanjem, ki se je uvedlo zbog prekršitev carinskih predpisov druge stranke pogodnice in z izvršitvijo kazni, se morajo ugotoviti in naložiti po načelih, ki se uporabljajo ob enakih postopanjih, uvedenih zbog prekršitev lastnih carinskih predpisov.

2. Začasno obremenjajo ti stroški državo, v kateri teče postopanje.

3. Stroške, provzročene s postopanjem, ki jih je uvesti po členu 17., mora povrniti ona stranaka pogodnica, v katere korist se vrši procedura, kolikor se ne bi mogli pokriti z vrednostjo odvzetih predmetov ali kolikor jih ne bi poravnali prestopniki.

Člen 20.

1. Razen tega, da se plača kazen, se mora povrniti utajena carina.

2. Vsote, ki jih položi obsojenec ali ki se ostvarijo s prodajo predmetov kaznivega dejanja, se morajo uporabiti tako, da se pokrijejo na prvem mestu sodni stroški; carina, utajena drugi stranki pogodnici, pride na drugo mesto, denarne kazni pa na tretje.

3. Pobrane kazni in odvzeti predmeti ostanejo na razpolago one stranke pogodnice, na katere ozemlju se je postopanje izvedlo.

4. Ovadtelji prestopkov in osebe, ki so izvršile odvzem, se nagrade v zgoraj navedenih primerih samo, če velja vzajemno postopanje.

Člen 21.

Pravica, odložiti ali omiliti kazni, gre državi, katere sodišče ali administrativno oblastvo je izreklo obsodbo.

IV.

Pravna pomoč v carinski kazenskih stvareh.

Člen 22.

1. Kar se tiče postopanj, uvedenih na ozemljih druge stranke pogodnice bodisi zbog prestopka carinskih predpisov iste stranke pogodnice, bodisi po členu 17., morajo zasliševati administrativna in sodna oblastva vsake stranke pogodnice na zahtevo oblastva ali pristojnega sodnika, če je treba pod prisego, priče in strokovnjake, odrediti po službeni dolžnosti preglede in potrjati uspehe teh pregledov, priobčevati pozive in odločbe obdolžencem, ki niso pripadniki zaprosene države. Pozivi se morajo vročiti brez opozorila na posledice, če obdolženec ne pride.

2. Stroške, provzročene z gorenjimi akti pravne pomoči, mora povrniti proseča država.

*

Končni zapisnik.

V trenutku, ko so podpisani pooblaščeneci pristopili k podpisu trgovinske pogodbe, sklenjene na današnji dan med kraljevino Madžarsko in kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, so podali te-le pridržke in izjave, ki so sestavni del pogodbe:

K členu 1.

Odredbe člena 1. ne obsejajo pravice nastanjanja.

Z odredbami člena 1. se ne izpreminjajo in tudi ne omejujejo notranji zakoni, ki se nanašajo na izdajanje in vidiranje potnih listin; vendar pa se zavezuje stranki pogodnici, izdajati potne listine ter jih nemudoma opremljati s potrebnimi vizami, če ni posebnih razlogov, ki temu nasprotujejo.

K členu 3.

Prav tako se smatrajo za blago z izvorom in provenienco z ozemelj ene stranke pogodnice proizvodi, ki so se s predelavo tukaj izdelali iz sirovin, uvoženih iz inozemstva, nadalje blago, izdelano iz inozemskih proizvodov.

Uvozniki strank pogodnic se po občem pravilu vzajemno oproščeni obveznosti, predlagati potrdila o izvoru. Vendar pa sme zahtevati vsaka stranaka pogodnica predložitev potrdila o izvoru, če bi bila ustanovila diferencialne carine po provenienci blaga in če bi bilo verjetno, da so bili proizvodi, zavezani plačevanju diferencialne carine, uvoženi tranzitno čez ozemlja druge stranke pogodnice.

Potrdila o izvoru izdajajo trgovske zbornice, ki imajo sedež v državi provenience, ali pa odpravne carinarnice.

Vsaka stranka pogodnica sme zahtevati, naj se prevedejo potrdila o izvoru v njen službeni jezik ali pa v francoski jezik, da jim bodi, če se ji zdi to potrebno, priložena faktura in da morajo biti vidirana od njenih diplomatskih ali konzularnih agentov. Ta viza je brezplačna.

Vobče priznavata stranki pogodnici druga drugi v vsem, kar se tiče potrdil o izvoru, ugodnosti, ki se priznavajo narodu, uživajočemu največje ugodnosti.

Stranki pogodnici sta se sporazumeli, dopolniti čimprej to pogodbo z dodatno konvencijo o vzajemnih tarifnih koncesijah.

K členu 4.

Za ugodnosti, dovoljene zaradi olajšave obmejnega prometa, se smatrajo specialne ugodnosti, dovoljene prebivalcem v obmejnih krajinah, ki se razprostirajo največ do 15 km na eni in na drugi strani meje in obsežajoče samo promet z živili in z živalsko krmo v toliki množini, kolikršne je treba, da se pokrivajo lastne potrebe prebivalcev, nastanjenih v obmejnih pasovih.

K členu 6.

1. Že rabljene vreče se dopuščajo začasno brez carine samo, če so oznamenovane in če se uvožijo za to, da se napolnijo s cerealijami, sladom, posušeno zelenjavo in semeni ter se polne izvožijo v štirih tednih.

Deponirani znesek carine ali kavcija, s katero se garantira ponovni izvoz zgoraj omenjenih vreč, se na zahtevo vrne, tudi če bi se vreče iznova izvozile prazne.

2. Napolnjene jeklene cevi in lagve kakor tudi vobče napolnjene posode iz železa ali iz druge kovine, ki bi mogle služiti večkrat, ali take posode, katerih raba v trgovini ni navadna, se ne smejo pripuščati začasno brez carine. Plačati morajo dotično carino. Vendar pa se znesek tako pobrane carine vrne, če se zgoraj omenjene posode iznova izvožijo v šestih mesecih in če je njih istovetnost ugotovljena.

3. Če morajo biti ambalaže — uvožene začasno brez carine — opremljene s službenim oznamenilom, priznavajo oznamenila, postavljena od pristojnih oblastev ene stranke pogodnice, oblasti druge stranke pogodnice.

4. Avtomobili, motocikli, aeroplani kakor tudi njih stroji (motorji) se ne smatrajo za stroje v znišlu točke d).

Umeje se samo po sebi, da se morajo ob ponovnem uvozu popravljenih strojev vsi dodani deli obremeniti s carino.

K členu 7.

Znesek carine, ki se mora položiti v gotovem denarju, se pusti kot depozit pri oni carinarnici, pri kateri se je izvršil začasni uvoz.

Na zahtevo vrne zneske deponiranih carin ista carinarnica najdlje v enem mesecu od dne, ko se iznova izvozi blago po dotičnih predpisih.

K členu 11.

Kar se tiče monopolnih predmetov, dajeta stranki pogodnici vzajemno druga drugi prostost tranzita, če se zadostno zajamči, da se ne vnesejo ti proizvodi skrivaj v državo.

One odredbe avtonomnih zakonov, ki se nanašajo na trgovino, cirkulacijo in tranzit monopolnih predmetov in proizvodov, obremenjenih s trošarino, veljajo še nadalje.

K členu 13.

Državljeni ene stranke pogodnice, ki imajo trgovino ali opravljajo industrijske profesije in obrte na ozemljih druge stranke pogodnice, ne plačujejo se drugih ne večjih davkov, taks ali davščin nego one, ki se pobirajo od domorodcev ali od državljanov naroda, uživajočega največje ugodnosti.

K členu 15.

1. Umeje se samo po sebi, da sme zahtevati ugodnosti, ki jih je dovolila ena stranka pogodnica katerikoli drugi državi glede obdavčevanja trgovinskih potnikov, druga stranka pogodnica samo, če velja vzajemnost.

2. Stranki pogodnici priobčita druga drugi oblasti, ki naj izdajajo legitimacijske karte; prav tako si priobčita odredbe, katerih se morajo držati trgovinski potniki, ko opravljajo svojo trgovino.

3. Predmeti, zavezani carini, ki jih uvažajo trgovinski potniki kot vzorce ali modele ali ki se jim pošiljajo pred njih odhodom na pot ali po njih odhodu, se morajo puščati na eni in drugi strani brez carine ob uvozu in ob izvozu, če se ti predmeti, ker niso bili prodani, iznova izvožijo v šestih mesecih in če istovetnost uvoženih in iznova izvoženih predmetov ni dvomna, najsi je sicer carinarnica, mimo katere gredo ob izvozu, katerakoli. Oznamenila za garantiranje istovetnosti, postavljena v izvorni državi, se priznavajo na ozemljih namembne države. Vendar pa smejo carinska oblastva prav tako postavljati svoja lastna oznamenila, če se jim zdi to zaradi garantiranja istovetnosti potrebno. Vsaka stranka pogodnica sme zahtevati, da se garantiraj ponovni izvoz ali ponovni uvoz zgoraj označenih predmetov s pologom dotične carine ali s kavejjo.

4. Predpisov člena 15, ni uporabljati na ambulantne industrije kakor tudi ne na krošnjarjenje in nabiranje naročil pri osebah, ki ne opravljajo ne trgovine ne industrije.

K členu 18.

Odredbe člena 18, se nanašajo samo na pomorsko plovitev.

K členu 20.

Kar se tiče arbitražnega postopanja v primeru, določenem v členu 20., sta se sporazumeli stranki pogodnici tako-le:

V prvem primeru arbitraže zaseda razsodišče na ozemljih tožene stranke pogodnice, v drugem primeru na ozemljih druge stranke pogodnice in tako dalje izmenoma na ozemljih vsake stranke pogodnice. Ona stranka pogodnica, na katere ozemljih naj

zaseda sodišče, odredi kraj zasedanja. Poskrbeti mora za prostore, uslužbenec in postržništvo, potrebno za poslovanje razsodišča. Sodišču predseduje predsednik razsodišča. Razsodišče odloča z večino glasov.

Stranki pogodnici se sporazumeta bodisi v vsakem primeru arbitražne, bodisi za vse primere o proceduri, po kateri naj posluje sodišče. Če tega sporazuma ni, uredi proceduro sodišče samo. Procedura se lahko vodi pismeno, če temu ne ugovarja nobena stranka pogodnica. V tem primeru se smejo odredbe tega odstavka izpremeniti.

Na zahtevo razsodišča, poslano vladi ene stranke pogodnice, odpravljajo njena oblastva pozive pred to sodišče in zaprosila, prihajajoča od tega sodišča, na isti način, kakor jih odpremijajo na zahtevo domačih civilnih sodišč.

K prilogi B. — Odredbe o živalskih kužnih boleznih.

1. Odredbe o živalskih kužnih boleznih se uporabljajo samo na proizvode ene ali druge stranke pogodnice. Dopušcanje živali, sirovih živalskih proizvodov in predmetov, ki utegnejo služiti kot sredstvo za prenašanje kužne bolezni in ki prehajajo, izvirajoči iz drugih držav, čez ozemlje ene stranke pogodnice, da prispejo na ozemlje druge stranke pogodnice zaradi uvoza ali tranzita, ne spada v okvir odredb priloge B.

2. Dvoparkljarji in kopitarji, uvoženi po odredbah o živalskih kužnih boleznih z ozemelj ene stranke pogodnice na ozemlja druge stranke pogodnice in namenjeni na zakol, se smejo prevažati v vse klavnice in na vsa javna mesarska tržišča, ki so pod nadzorstvom veterinarne policije in so opremljena s primernimi instalacijami. Ta tržišča in te klavnice se označijo naknadno.

Goveda, ovce in svinje, kar jih je namenjenih za zakol, se smejo uvažati za neposredni zakol v te klavnice, zvezane po neposrednih progah z železniškim omrežjem celo onih srezov, ki so pod prepovedjo v zmyslu člena 5. odredb v prilogi B glede živalskih kužnih boleznih, če prihajajo iz nezakuženih občin.

Promet z dvoparkljarji, ki niso namenjeni za zakol, je dopusten ob pogojih, določenih v členu 2. priloge B.

Kopitarji, ki niso namenjeni za zakol, spadajo na vstopni postaji pod maleinacijo; njih uvoz se dopusti samo, če se pri tem preskusu ni ugotovilo, da so sumni. Stroške, provzročene s to proceduro, trpi stranka. Kopitarji, namenjeni za tranzit, ne spadajo pod nobeno diagnostično proceduro.

3. V obmejnem prometu mora spremljati pošiljke perutnine, sestavljene iz manj kot 50 živali, samo eno potrdilo, s katerim se posvedočuje, da v izvorni občini in sosednjih občinah ni živalskih kužnih boleznih.

Nobenega potrdila ni zahtevati v obmejnem prometu za presno in predelano konjsko, goveje, svinjsko, kozje in ovčje meso kakor tudi ne za zaklao perutnino in prav tako ne za gnoj, kolikor služijo ti

proizvodi za lastno potrebo prebivalcem v obmejnih pasovih.

Za obmejni promet po obeh predhodnih odstavkih se smatra promet s predmeti, ki so navedeni v njima ter prihajajo iz enega obmejnega pasu in so namenjeni za potrebo v drugem obmejnem pasu.

4. Nobenega potrdila ni zahtevati za predelano meso do 5 kg v zasebnem poštnem prometu in v zasebnem potniškem prometu.

5. Za uvoženo presno ali predelano meso veljajo v namembnih krajih isti sanitarni predpisi kakor za domače meso;

meso goved in kopitarjev se ne sme uvažati v delih, manjših od četrti;

svinjsko meso ne v delih, manjših od polovice;

telečje, ovčje in kozje meso se sme uvažati samo v celih kosih.

Zaklana teleta in zaklane ovce se smejo uvažati tudi razsekane na sprednjo in zadnjo polovico.

Izvemajo se kosi mesa prve (najboljše) vrste in kosi, navadni v trgovini, kakršni so: stegna, za-rebrnice, pleča, jeziki itd., svinjsko meso, nasoljeno v velikih kosih, svinjsko meso in prekajena slanina kakor tudi mesni izdelki, ki izvirajo od goved, svinj, telet, ovac in koz.

Uvoz mesa, razsekanega na drobne kosce, ni dovoljen.

Od konjskega mesa se smejo uvažati samo pljuča, srce, obisti, glava, goltanec in dušnik v zvezi z njim.

6. Potrdila, določena z odredbami zoper živalske kužne bolezni, morajo biti opremljena, če niso spisana v službenem jeziku namembne države, z avtentičnim prevodom v tem jeziku ali s prevodom v nemškem jeziku, potrjenim od državnega ali od države za to specialno pooblaščenega veterinarja. Če gre za tranzit, mora biti pridodan potrdilu francoski ali nemški prevod.

Če pa gre za transport živali, pri katerih se zahteva potrdilo za vsako glavo, sme biti overovljen prevod teh potrdil kolektivno za vsak vagon ali za vsako ladjo.

7. Neposredni tranzit živih živali, všteti perutnino, po železnici ali ladji z ozemelj ene stranke pogodnice čez ozemlja druge stranke pogodnice je vobče dopusten, če gre za provenienco ene stranke pogodnice in če prihajajo te živali iz neprepovedanih krajin, ob pogojih, naštetih v členu 2. priloge B. — seveda če uvoz v namembno državo ali pa, če gre za tranzit skozi države, katere mora preiti, ni prepovedan.

Če je uvoz in tranzit klavne živine, prihajajoče iz nezakuženih občin, ki leže v srezih, prepovedanih po predpisih člena 5. priloge B, dopuščen od katerekoli druge države, se dovoli tranzit teh živali čez ozemlja ene stranke pogodnice za vsak primer posebej; vendar pa se morajo odrediti vsi varnostni ukrepi zoper eventualno razširjanje kužne bolezni.

8. Neposredni tranzit presnega in predelanega mesa, zaklane perutnine, sirovih živalskih proizvodov kakor tudi predmetov, ki utegnejo služiti kot sredstvo za prenašanje kužne bolezni, z ozemelj ene

stranke pogodnice čez ozemlja druge stranke pogodnice po železnici v zaprtih plombiranih vagonih ali z ladjami v ločenih in zaprtih oddelkih je vobče dopusten ob pogojih, predpisanih za uvoz, kolikor gre za provenienco ene stranke pogodnice in kolikor ne izvira blago iz prepovedanih krajin. Umeje se samo po sebi, da uvoz v namembno državo ali, če gre za tranzit skozi države, ki jih je treba preiti, ni prepovedan, kolikor gre za sirove živalske proizvode kakor tudi za predmete, ki utegnejo služiti kot sredstvo za prenašanje kužne bolezni.

9. Živali za zakol, dopuščene po odredbah točke 2. na tržišča za klavne živali, se smejo izvažati s teh tržišč v druge države, če je njih uvoz dopuščen v namembno državo in če gre za njih tranzit skozi države, ki jih je treba preiti.

10. Vstopne postaje za promet, omenjen v členu 1. odredb o živalskih kužnih boleznih, so:

v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev:

Subotica,	Čakovec,
Virovitica,	Batina Beždan,
Koprivnica,	Banatsko Arandelovo;

v kraljevini Madžarski:

Kelebia,	Murakeresztúr,
Bács,	Mohács,
Gyékényes,	Szőreg.

Novo vstopne postaje po odredbah člena 1. se smejo ustanoviti samo po predhodnem sporazumu med vladama strank pogodnic.

Na vstopnih postajah se morajo napraviti nemudoma instalacije, potrebne za hitro in nezamudno opravljanje veterinarne-policijske službe.

11. Direktni tranzit živali in perutnine, sirovih živalskih proizvodov kakor tudi predmetov, ki utegnejo služiti kot sredstvo za prenašanje kužne bolezni, prihajajočih z ozemelj ene stranke pogodnice, prehajajočih čez ozemlje druge stranke pogodnice in vračajočih se na ozemlja prve stranke pogodnice, je dopusten v plombiranih vagonih brez kakršnekoli omejitve, če so živali zdrave in če so transporti opremljeni s potrebnimi potrdili po predpisih člena 2. odredb zoper živalske kužne bolezni.

12. Konje tekače in kasače, konje za konjske tekme in za karusele kakor tudi živali za vojsko je dopustno opremiti s specialnimi potrdili namesto s potrdili o izvoru in zdravju, določenimi v členu 2.

Obe vladi hočeta sporazumno pooblastiti prizadete klube za izdajanje teh potrdil.

Ta potrdila morajo biti opremljena s štampiljo in vizo dotičnih klubov. V njih je treba označiti ime in stanovanje lastnika konja, točno pokolenje konja, označbo njegove provenienco in njegove namembe kakor tudi potrdilo državnega veterinarja, s katerim se posvedočuje zdravstveno stanje živali, nadalje to, da ustanova, iz katere žival prihaja, v poslednjih 40 dneh ni bila zakužena.

13. Za uvoz živali, ki so namenjene za cirkuse, za zoološke vrtove, za naravne parke ali podobne naprave in s katerimi promet ni običajen, je treba

predložiti, če naj se transportirajo po železnici ali z ladjo ločene od živali, namenjenih za običajni promet, samo potrdilo državnega veterinarja, da so te živali zdrave, naposled da so bile spoznane ob veterinarjem pregledu v trenutku iztovoritve za zdrave in da se bodo transportirale od iztovorne postaje v svoj namembni kraj po direktni poti.

Ta zapisnik, ki se smatra za odobrenega in sankcioniranega od strank pogodnic brez specialne ratifikacije že z dejstvom, da se izmenjata ratifikaciji o pogodbi, na katero se nanaša, se je sestavil v dveh izvodih v Beogradu dne 24. julija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

M. Ninčić s. r.

Hory s. r.

Nickl s. r.

*

Dopolnilni zapisnik.

V trenutku, ko se je podpisala trgovinska pogodba, ugotavljata stranki pogodnici, da je dosežen glede točk 7. in 8. končnega zapisnika k prilogi B sporazum, po katerem bodo — ako bi bil uvoz v namembno državo ali eventualno vstop v tranzitno državo dopuščen brez specialne odobritve in ako je stranka pogodnica, čez katere ozemlja naj se izvrši tranzit, o tem predpisno obveščena — vstopne postaje te stranke pogodnice z občo naredbo pooblašene, dopuščati prehod teh transportov brez specialne odobritve za vsak transport.

Če bi bilo treba za uvoz v namembno državo ali eventualno za prehod skozi tranzitne države posebne odobritve teh držav, se dopusti prehod čez ozemlja ene stranke pogodnice na podstavi te specialne odobritve, predpisno priobčene pristojnemu oblastvu države, skozi katero naj se izvrši tranzit.

Sestavljen o v Beogradu v dveh izvodih dne 24. julija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

M. Ninčić s. r.

Hory s. r.

Nickl s. r.

*

Dopolnilni zapisnik

k trgovinski pogodbi med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko,

podpisan v Beogradu dne 20. julija 1926.

Pooblaščenca obeh kraljevin, predpisno avtorizirana v ta namen, sta učinila v trgovinski pogodbi med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko, podpisani v Beogradu dne 24. julija 1926., nastopne izpremembe:

1. K členu 15.

Vkljub odredbam člena 15. smejo trgovati krošnjari iz ivanškega sreza, državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, s svojimi lesnimi ali lončarskimi proizvodi, izdelki svoje hišne industrije, na ozemljih županij (komitatov) po imenu Vas, Zala, Somogyi in Baranya. Transportirati smejo to blago z lastnimi konji iz občine v občino. Predpisi o prid-

bitvi dopustila (koncesije) in o izvrševanju krošnjarjenja se uporabljajo na trgovce (krošnjarje), za katere gre, na isti način kakor na domače trgovce (krošnjarje). Osebe, za katere gre, morajo biti opremljene z običajnimi legitimacijskimi kartami, izdanimi od pristojnih policijskih oblastev. Te karte veljajo za leto dni, njih število pa mora biti omejeno vsako leto na 100. Ob prehodu iz ene občine v drugo mora predložiti lastnik to karto občinskemu oblastvu, da dobi vizo, ki je brezplačna.

Te ugodnosti se dajo krošnjarjem (potujočim trgovcem) ivanškega sreza za dobo, dokler traja trgovinska pogodba. Če bi se trgovinska pogodba podaljšala, izjavlja madžarska vlada pripravljenost, započeti na zahtevo s srbsko-hrvatsko-slovensko vlado pogajanja, da se te ugodnosti podaljšajo.

2. K prilogi A (člen 5., točka d), drugemu odstavku.

Datum dne 31. decembra 1928. se nadomešča z odreditvijo roka 30 mesecev od dne, ko stopi trgovinska pogodba v veljavo.

Ta dopolnilni zapisnik je sestavni del trgovinske pogodbe. Mora se ratificirati ter ima isto moč in veljavo kakor pogodba sama.

Sestavljeno v Beogradu v dveh originalnih izvodih dne devetnajstega novembra tisoč devet sto osem in dvajsetega leta.

(L. S.) dr. V. Marinković s. r.

(L. S.) Forster s. r.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se izpolnijo pogoji člena 22. rečene pogodbe in ko se predhodno razglasi v «Službenih Novinah».

Namestniku Našega ministra za zunanje posle, Našemu ministru pravde in Našemu ministru za trgovino in industrijo priporočamo, naj razglase ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbе za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 20. aprila 1929.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

Namestnik
ministra za zunanje posle:

dr. K. Kumanudi s. r.

Minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

Minister

za trgovino in industrijo:
dr. Želimir Mažuranić s. r.

Pripomba: Ratifikacijski instrumenti zgoraj omenjene pogodbe so se izmenjali v Budimpešti dne 8. novembra 1929.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;
Pov. br. 15431.

194.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo na predlog Našega ministra za promet, namestnika Našega ministra za zunanje posle, Našega ministra pravde in Našega ministra za gradbe, po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o konvenciji o ureditvi prometa in provoza na železnicah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevine Madžarske;

o konvenciji, ki se nanaša na vzdrževanje železnih mostov, vežočih železniške proge med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko;

o konvenciji o uporabljanju gólske železniške postaje;

o konvenciji o čuvanju in vzdrževanju mejnih cest, potov in mostov in

o konvenciji, ki se nanaša na zaščitovanje in čuvanje mejnikov, obeliskov in znakov, služočih za oznamenovanje mejne črte,

ki so bile sklenjene med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko v Beogradu dne 24. julija 1924.*

ki se glasi:

§ 1.

Odobrujejo se in zakonsko moč dobivajo konvencije, sklenjene med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko v Beogradu dne 24. julija 1926., in sicer:

konvencija o ureditvi prometa in provoza na železnicah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevine Madžarske; konvencija, ki se nanaša na vzdrževanje železnih mostov, vežočih železniške proge med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko; konvencija o uporabljanju gólske železniške postaje; konvencija o čuvanju in

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 25. decembra 1929., št. 302/CXXVIII. — Vse konvencije so priobčene v francoskem izvorniku in v srbskem prevodu.

vzdrževanju mejnih cest, potov in mostov in konvencija, ki se nanaša na zaščitovanje in čuvanje mejnikov, obeliskov in znakov, služečih za oznamovanje mejne črte. Besedila teh konvencij se glase:

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev

in

Njegovo presvetlo Visočanstvo guverner Madžarske,

želeča, urediti izvestna vprašanja skupne koristi, sta se odločila skleniti v ta namen specialne konvencije, in v ta namen so bili imenovani za njiju pooblaščenca:

od Njegovega Veličanstva kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev:

gospod Momčilo Ninčić, minister za zunanje posle;

od Njegovega presvetlega Visočanstva guvernerja Madžarske:

gospod André de Hory, izredni poslanik in pooblaščen minister Madžarske v Beogradu,

in gospod Alfred Nickl de Oppavár, svetnik poslaništva, direktor ekonomske sekcije v kraljevskem madžarskem ministrstvu za zunanje posle,

ki so se sporazumeli po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v dobri in predpisni obliki, o nastopnih členih:

Člen 1.

Odredbe, obsežene v tukaj priloženih konvencijah, sta usvojili stranki pogodnici glede odnošajev med obema državama v vprašanih, ki so predmet spodaj specificiranih konvencij:

Priloga A: Konvencija o ureditvi prometa in provoza na železnicah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevine Madžarske.

Priloga B: Konvencija, ki se nanaša na vzdrževanje železnih mostov, vežočih železniške proge med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko.

Priloga C: Konvencija o uporabljanju gólske železniške postaje.

Priloga Č: Konvencija o čuvanju in vzdrževanju mejnih cest, potov in mostov.

Priloga D: Konvencija, ki se nanaša na zaščitovanje in čuvanje mejnikov, obeliskov in znakov, služečih za oznamovanje mejne črte.

Člen 2.

Konvencije, naštete v členu 1., se morajo ratificirati vse skupaj ali posamezno, ratifikacije pa se izmenjajo čimprej v Budimpešti.

V potrditvi tega so pooblaščenec podpisali zgoraj navedene konvencije obenem s tem aktom, na katerega so pritisnili svoje pečate.

Se stavljeno v Beogradu, dne 24. julija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

(L. S.) M. Ninčić s. r.

(L. S.) Hory s. r.

(L. S.) Nickl s. r.

Priloga A.

Konvencija o ureditvi prometa in provoza na železnicah obeh kraljevin.

Člen 1.

Kar se tiče mednarodnega vzajemnega prometa potnikov in blaga, se zavezujeta obe stranki pogodnici, vzajemno uporabljati odredbe konvencije in štata o mednarodnem režimu železnic, ki so bile sklenjene in podpisane v Ženevi na drugi obči konferenci za promet in tranzit dne 8. decembra 1923., takoj, ko obe stranki pogodnici ratificirata to konvencijo in ta statut.

Člen 2.

Stranki pogodnici se zavezujeta, odrediti vse koristne ukrepe, da se zavaruje pravilnost mednarodnega železniškega prometa, ki uporablja omrežje strank pogodnic, in da se odvrtačo posebne ovire, ki bi eventualno nastopile.

Člen 3.

Prometne zveze se morajo predvsem zavarovati, kolikor je to mogoče, z ugodnimi zvezami, z uvedbo takega voznega reda, ki ustreza potrebam potnikov in blaga, z direktnim prehodom in tranzitom materiala potniških vlakov in vobče z največjo vzajemno uslužnostjo v vsem, kar se nanaša na službo potniškega in tovornega prometa.

Vlakovni material se daje na razpolago s stališča popolne enakopravnosti glede na potrebe notranjega prometa in pa izvoza na ozemlje druge stranke pogodnice.

Člen 4.

Železniške uprave si morajo prizadevati, da odvrte vsako prekinitvev prometa z vsemi sredstvi, ki so jim na razpolagi, in zato zahtevati, če je treba, pomoč in sodelovanje železnic prizadete druge stranke pogodnice.

Če bi se moral promet ustaviti ali omejiti zaradi prometnih težkoč, se morajo železniške uprave, ki jih zadevajo te težkoče, čimprej sporazumeti z železniškimi upravami druge prizadete uprave pogodnice o pogojih, ob katerih bi se mogel vzdržati promet, prihajajoč z ozemlja ene stranke pogodnice ali namenjen na to ozemlje.

Če se omeji notranji promet, se ne smejo odrediti za vzajemni promet med strankama pogodnicama in za tranzitni promet, prihajajoč z ozemlja ene stranke pogodnice, večje omejitve od onih, ki so določene za lastni promet ali za tranzitni promet v isto namembno državo.

Določeno je, da se ne smejo, kadar se blago kopiči, favorizirati lastni transporti na škodo transportov druge stranke pogodnice. V tem primeru se morajo odpravljati nakopičeni transporti druge stranke pogodnice glede na nujnost, motivirano z vrsto blaga (živina, blago, ki se rado kvari), v razmerju, ki ustreza celokupnosti nakopičenih transportov.

Člen 5.

Za sprejemanje, vračanje, prevažanje in ukoriščenje vozil na železnicah strank pogodnic veljajo odredbe pravilnikov, veljavnih za vzajemno ukoriščenje v mednarodni službi. (Règlement international véhicules «R. I. V.» et Règlement international carrosses «R. I. C.»).

Člen 6.

Nepremični in vozni material, premični predmeti vsake vrste, ki pripadajo železnici ene stranke pogodnice in spadajo v ta material, kakor tudi ostanki v blagajni in terjatve, ki izvirajo iz vzajemnega prometa, ne smejo biti predmet zasege na drugem ozemlju nego na ozemlju države, od katere je zavisna uprava-lastnica, razen na podstavi sodbe, izdane od sodnega oblastva te države.

Člen 7.

Da so v tranzitu čez ozemlja pod suverenstvom ali oblastjo strank pogodnic, se smatrajo oni prevozi oseb, prtljage, blaga, vagonov, voz ali drugih železniških vozil, opravljeni po železnici, katerih prehod čez rečena ozemlja je samo del celokupne poti, ki se je začela in ki se mora dovršiti izven mej države, čez katere ozemlja se vrši tranzit.

Transporti te vrste morajo biti označeni z imenom «transporti v tranzitu».

Člen 8.

S pridržkom ostalih odredb te konvencije olajšujejo ukrepi za reglementiranje in izvrševanje, odredjeni od strank pogodnic glede transportov čez ozemlja, ki so pod njiju suverenstvom ali njiju oblastjo, prosti tranzit na železniških progah. Biti ne sme nobene razlike, ki bi se izvajala bodisi iz narodnosti oseb, bodisi iz izvora, proveniencie, vstopa, izstopa ali namembe, bodisi iz kakršnegakoli drugega oziroma glede na lastnino blaga, voz, vagonov ali drugih železniških vozil.

Člen 9.

Tarife se morajo ustanoviti tako, da kolikor mogoče olajšujejo direktni in tranzitni promet. Nobena nagrada, olajšava ali omejitev ne sme biti zavisna neposredno ali posredno od narodnosti ali od kakovosti tranzitnega železniškega transporta ali od lastnika rečenega transporta ali kakršnegakoli drugega vozila, ki bi se rabilo ali bi se moralo rabiti na kateremkoli delu celokupne poti.

Člen 10.

Po tej konvenciji ni nobena stranka pogodnica zavezana, zavarovati tranzita potnikov, katerim bi bil vstop na njena ozemlja prepovedan, ali blagu take vrste, kateremu bi bil uvoz prepovedan bodisi iz razlogov zdravja ali javne varnosti, bodisi kot varnostni ukrep zoper živalske in rastlinske bolezni.

Vsaka stranka pogodnica je upravičena, odrediti potrebne varnostne ukrepe, ki ji dajo zagotovilo, da so osebe, prtljaga, blago in zlasti blago, podrejeno monopolu, vozovi, vagoni in druga železniška vozila resnično v tranzitu, kakor tudi zagotovilo, da je

tranzitnim potnikom moči dovršiti pot, in odrediti varnostne ukrepe, s katerimi se izogne vsemu, kar bi utegnilo kompromitirati varnost prog in prometnih sredstev. Vendar pa ne smejo izvirati iz izvrševanja te pravice transportom zapreke in tudi ne naknadni postanki.

Odredbe te konvencije ne posezajo v ničemer v ukrepe, ki bi jih odredila ali mogla odrediti ena stranka pogodnica na podstavi obćih mednarodnih konvencij, h katerim je pristopila ali ki bi se mogie skleniti pozneje, zlasti onih, ki se sklenejo pod zaščito Društva narodov o provozu, izvozu ali uvozu posebne kategorije blaga, kakor: opija ali drugih škodljivih drog, orožja ali proizvodov ribarstva, ali pa obćih konvencij, ki bi jim bil namen, preprečiti vsako prekršitev pravice industrijske, književne ali umetniške svojine, ali ki bi se nanašale na lažna oznamenila, na lažne indikacije o izvoru ali na druge metode nelojalne trgovine.

Ne sme pa zadeti prepoved, izrečena po odredbah tega člena, prevoznega blaga, ki bi bilo v trenutku, ko stopi prepoved v veljavo, že na ozemlju države, ki jo je izdala; transportirati se mora do namembnega kraja. Blago, predano na vožnjo ali vskladiščeno pred prestankom te konvencije, se mora transportirati do namembnega kraja celo, če bi se izvršil dejanski prevoz šele po prestanku te konvencije.

Člen 11.

Izjemoma in za kolikor mogoče omejen čas je moči odstopiti od predpisov predhodnih členov s posebnimi ali obćimi ukrepi, ki bi jih bila primorana odrediti vsaka stranka pogodnica ob dogodkih, važnih za varnost države ali državnih življenjskih koristi, pri čemer se umeje, da se mora dovoljevati izvrševanje tranzitne pravice v skrajnih mejah možnosti.

Člen 12.

Ta konvencija ne ustanavlja med vojno pravic in dolžnosti držav, ki se bojujejo, in nevtralnih držav. Vendar pa velja tudi med vojno v izmeri, združni s temi pravicami in s temi dolžnostmi.

Člen 13.

Blagovni promet po železnicah med strankama pogodnicama se vrši pod režimom mednarodne konvencije o prevozu blaga po železnici, ki je bila sklenjena v Bernu dne 14. oktobra 1890. ter izpremenjena in dopolnjena z naknadnim sporazumom z dne 16. julija 1895. in z naknadnima konvencijama z dne 16. junija 1898. in z dne 19. septembra 1906., nadalje pod režimom obćih dopolnilnih pogojev in petih enotnih konvencij, ki jih je izdelal mednarodni odbor za prevoze po železnici, prav tako pa tudi pod režimom sporazumov, konvencij in pogojev, ki bi se sklenili v bodoče, h katerim sta stranki pogodnici pristopili ali h katerim bi pristopili. Če bi kakšna nova mednarodna konvencija nadomestila sedaj veljavno bernsko konvencijo in če bi stranki pogodnici pristopili k njej, morata stranki pogodnici to novo konvencijo usvojiti namesto rečene bernske konvencije.

Stranki pogodnici izjavljata, da sta pripravljene, skleniti sporazume, določene v drugem odstavku zapisnika o podpisu k mednarodni konvenciji, ki se nanaša na prevoz potnikov in prtljage po železnici in ki je bila podpisana v Bernu dne 23. oktobra 1924., in v prvem odstavku zapisnika o podpisu k mednarodni konvenciji, ki se nanaša na prevoz blaga po železnici, podpisanega v istem kraju in istega dne, takoj, čim se dá zagotovilo, da veljajo te konvencije v prometu med obema strankama pogodnicama na eni strani in Nemčijo, Avstrijo, Italijo, Švico in republiko Češkoslovaško na drugi strani.

Vendar pa se smejo določiti glede na tehnične in gospodarske težkoče, ki še obstoje v izvestnih prometnih odnošajih, s sporazumi med železniškimi upravami izvestni odstopki od predpisov berne konvencije z dne 14. oktobra 1890. in njenih izprememb.

Ti sporazumi se morajo predložiti v odobritev obema vladama.

Odstopki so dopustni samo v absolutno potrebnem času in v absolutno potrebnih mejah.

Stranki pogodnici sta pripravljene, započeti pogajanja, določena s členom 3., drugim odstavkom, uredbenih odredb mednarodne konvencije o prevozu blaga po železnici, da določita ugodnejše pogoje glede blaga, ki se sprejema v odpravljanje ob izvestnih pogojih.

Člen 14.

1. Kar se tiče odpravljanja, prevoznih cen in javnih naklad, naloženih na prevozno ceno, ni razlikovati ob enakih pogojih v železniškem prometu potnikov in prtljage med državljani dotičnih ozemelj obeh strank pogodnic.

2. Z blagom, ki ga je treba odpraviti iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in ki je namenjeno za kraljevino Madžarsko ali skozi kraljevino Madžarsko v kakšno drugo državo, ni postopati na madžarskih železnicah ob enakih pogojih ne glede odpravljanja ne glede prevozne cene in prevoznih pogojev ali javnih naklad, naloženih na prevozno ceno, manj ugodno nego s podobnim blagom, ki ga je treba odpraviti iz Madžarske ali iz kakšne druge države v isti smeri in na isti progi.

Isto načelo se mora uporabljati na železnicah kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev na blago, odpravljeno iz kraljevine Madžarske in namenjeno za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev ali provozno skozi kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, namenjeno za kakšno drugo državo.

3. To načelo se mora uporabljati prav tako na podstavi vzajemnosti na blago, ki se prevaža z drugimi vozili čez mejo na ozemlja druge stranke pogodnice ter se odpravlja od tam dalje po železnici.

V tem primeru nikakor ni razlikovati med plovitvenimi družbami strank pogodnic, zlasti ne glede taks za pretovarjanje.

4. Glede uporabljanja železniških tarif kakor tudi redukcij v prevoznih cenah ali drugih olajšav, kolikor gre za prevoz podobnega blaga, prihajajočega z ozemlja druge stranke pogodnice, se ne smejo predpisati ti-le pogoji:

a) pogoj domačega izvora blaga (predpis, s katerim bi se zahtevalo imenovanje, ki ga glede na specialni značaj blaga ne more uporabljati druga stranka pogodnica, je smatrati za pogoj domačega izvora);

b) pogoj, s katerim bi se zahtevalo, da prihajaj blago, dovoženo na odpravno železniško postajo, iz istega kraja, kjer je ta postaja, kakor tudi ne predpis, ki bi odredjal, da se mora dovažati blago na odpravno železniško postajo s kamioni, po industrijski železnici, po zasebnih spojnih progah, po stranski železnici ali po odrejeni železniški progi; dopustno pa je predpisati, da se dovažaj blago na odpravno železniško postajo z ladjo, ne glede na to, ali se je izvršila pretovoritev z ladje na sami odpravni železniški postaji ali pa se je prevozilo blago s postaje za pretovoritev na odpravno postajo po industrijski progi, držeči docela čez ozemlja države, v kateri je železniška odpravna postaja;

c) pogoj, s katerim bi se zahtevalo, da se morajo odpravljati sirovine ali polizdelki privilegirane blaga celoma ali deloma na domačih progah.

5. Predhodne odredbe tega člena se ne nanašajo na redukcije tarif, ki bi se priznavale bodisi v korist javnih kulturnih ali dobrodelnih ustanov, bodisi ob izredni in prehodni krizi, bodisi v korist oseb, uporabljanih v javni službi ali v službi železnice in v drugih podobnih službah, ali pa v korist službenih pošilk domačih transportnih podjetij. Dogovorjeno je, da se dovoljuje popust taks, ki se priznava v korist javnih kulturnih ali dobrodelnih ustanov, samo v posrednih primerih, ki niso gospodarske važnosti.

Člen 15.

Glede načela postopanja na podstavi obče enakopravnosti, določenega v členu 14., se strinjata stranki pogodnici — kar se tiče odpravljanja in prevoza —, da je dopustno, dajati prednost transportom, ki so za eno državo življenske važnosti — tako notranjim transportom kakor tudi uvoznim ali izvoznim transportom — mimo provoza manjšega gospodarskega pomena.

Če bi bil promet, namenjen izvestnim krajinam, v izrednih razmerah kontingentiran, kar se tiče kakovosti in števila prihajajočega ali odhajajočega voznega materiala in tranzitne tonaže, se vzame promet obeh strank pogodnic, namenjen tem krajinam, v poštev ob repartitiji kontingenta, skladno z dejanskimi potrebami.

Člen 16.

Stranki pogodnici se zavezujeta poskrbeti, da se določijo, kolikor bi dopuščal tečaj razmene, za promet potnikov in blaga med njiju ozemlji kakor tudi za promet med ozemljem ene stranke pogodnice in ozemljem kakšne druge države v tranzitu čez ozemlje druge stranke pogodnice, čimprej direktne tarife, vsaj za blago in za najpomembnejše odnošaje.

Takse, ki jih je moči dobiti s ponovnim registriranjem — izvzemši reducirane takse, ki veljajo za manj kot leto dni — se dajo na razpolago direkt-

nemu prometu tako, da se kalkulirajo ob določanju direktnih taks.

Člen 17.

Če bi morala skleniti ena stranka pogodnica s katerokoli drugo državo sporazume o direktnih tarifah za prevoz po železnicah med svojim lastnim ozemljem in ozemljem rečene druge države čez ozemlje druge stranke pogodnice, mora sodelovati pri sestavi rečenih direktnih tarif, pri tem pa vendarle vpoštevati odredbe člena 21.

Člen 18.

Stranki pogodnici se strinjata v tem, da bi bilo jako želeti, ko bi se določile pri izdelavi direktnih tarif v vsaki direktni tarifi prevozne cene samo v isti valuti.

Člen 19.

Vse tarife, izpremembe tarif in redukcije taks notranjih in kumulativnih tarif se morajo predpisno objaviti, preden stopijo v veljavo.

Stranki pogodnici si bosta vzajemno priobčevali pravila in odredbe, ki veljajo za objavljane tarif in njih izprememb.

Stranki pogodnici pozoveta svoji železniški upravi, naj se sporazumeta o vzajemnem zamenjevanju železniških tarif.

Člen 20.

S to konvencijo se v ničemer ne izpreminjajo odredbe konvencije za ureditev tranzita in prometa na omrežju železniške družbe: Dunav-Sava-Jadransko morje (prejšnja Družba južnih železnic).

Kolikor pa obsezajo odredbe te konvencije koristnejše olajšave za železniški promet od onih, ki so navedene v zgoraj omenjeni konvenciji, se smejo uporabljati odredbe te konvencije tudi na vzajemni promet med obema državama na progah obeh omrežij železniške družbe: Dunav-Sava-Jadransko morje.

Člen 21.

Stranki pogodnici se strinjata v tem, da je uporabljati odredbe te konvencije na promet z drugimi državami šele od dne, ko se sklenejo podobne konvencije s temi državami, in v mejah odredb teh konvencij.

Člen 22.

Vsak nesporazum, ki bi nastal med obema strankama pogodnicama o tolmačenju ali uporabljanju te konvencije, mora rešiti razsodišče.

Vsaka stranka pogodnica imenuje enega razsodnika.

Izvoljena razsodnika imenujeta predsednika.

Če ena stranka pogodnica v tridesetih dneh ne izvoli svojega razsodnika ali če se izvoljena razsodnika v tridesetih dneh ne zedinita o predsedniškovi osebnosti, imenuje centralni urad za mednarodne prevoze po železnici v Bernu razsodnika in, če je treba, predsednika izven razsodnikov, ki sta ju izvolili stranki pogodnici.

Predsednik tako sestavljenega razsodišča odredi njega sedež in proceduro, po kateri je postopati.

Odločbe razsodišča so izvršne.

Člen 23.

Ta konvencija se mora ratificirati. Ratifikaciji se izmenjata v Budimpešti čimprej. V veljavo stopi petnajst dni po izmeni ratifikacij in ostane v veljavi pet let od trenutka, ko je bila uveljavljena.

Stranki pogodnici si pridržujeta pravico, vsak čas revidirati to konvencijo, dokler traja njena veljavnost.

V potrditev tega so postavili zgoraj imenovani pooblaščenca na to konvencijo svoje podpise ter pritisnili nanjo svoje pečate.

Sestavljeno v Beogradu dne 24. julija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta v dveh originalnih izvodih.

(L. S.) M. Ninčić s. r.

(L. S.) Hory s. r.

(L. S.) Nickl s. r.

Priloga B.

Konvencija, ki se nanaša na vzdrževanje železniških mostov, vežočih železniške proge obeh kraljevin.

Člen 1.

1. Železniški upravi države Srbov, Hrvatov in Slovencev se nalaga, vzdrževati most na Muri pri Kotoribi;

2. madžarski železniški upravi se nalaga, vzdrževati most na Dravi pri Baresu;

3. železniški upravi države Srbov, Hrvatov in Slovencev se nalaga, vzdrževati most na Dravi pri Donjem Miholjcu; in naposled

4. madžarski železniški upravi se nalaga, vzdrževati most na Dravi pri Noskovcih.

Člen 2.

Reparticija stroškov za vzdrževanje se določi s sporazumom, ki se sklene med železniškima upravama za vsak zgoraj omenjeni most.

Uradniki, organi in delavci, poverjeni s posli za vzdrževanje, imajo prost prehod čez te mostove po odredbah, določenih s sporazumi, ki jih je treba skleniti med železniškima upravama obeh držav. Ti sporazumi se morajo skleniti ob sodelovanju organov prizadetih oblastev obeh držav ter so zavezani odobritvi obeh vlad.

Ta konvencija se mora ratificirati; v veljavo stopi petnajst dni po izmeni ratifikacij. Ratifikaciji se izmenjata v Budimpešti.

V potrditev tega, so postavili zgoraj omenjeni pooblaščenca na to konvencijo svoje podpise ter pritisnili nanjo svoje pečate.

Sestavljeno v Beogradu v dveh izvodih dne 23. julija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

(L. S.) M. Ninčić s. r.

(L. S.) Hory s. r.

(L. S.) Nickl s. r.

Priloga C.

Konvencija o uporabljanju gólske železniške postaje.

Člen 1.

Prebivalcem mesta Góle in njegove okolice na srbsko-hrvatsko-slovenskem ozemlju je zajamčeno, uporabljati gólsko železniško postajo na madžarskem ozemlju kakor tudi železnico, ki služi potrebi tega mesta in njegove okolice, za prevoz potnikov, prtljage, nujnih pošiljk, živih živali in blaga vsake vrste.

Madžarska se zavezuje, priznavati v vsakem pogledu potnikom in transportom, omenjenim v predhodnem odstavku, isto postopanje, ki ga uživajo madžarski državljani in blago, madžarsko po izvoru, provenienci in po lastnini.

Člen 2.

Da prebivalci mesta in okolice Góle laže uporabljajo gólsko železniško postajo, izdajajo pristojna oblastva kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev tem prebivalcem zaradi prestopanja meje dopustila za prestopanje meje, opremljena s fotografijo. Ta dopustila overavljajo pristojna oblastva kraljevine Madžarske.

Dopustila za prestopanje meje veljajo vobče šest mesecev; imetniku dajo pravico, hoditi čez mejo med solnčnim vzhodom in solnčnim zapadom kakor tudi uporabljati pot čez mejo do železniške postaje in bivati izključno na železniški postaji.

Imetnik dopustila za prestopanje meje se mora vrniti čez mejo istega dne. V izjemnih, nujnih primerih smejo dopustiti izvrševalna oblastva strank pogodnic po vzajemnem sporazumu prestopanje meje tudi ponoči.

Če bi določili stranki pogodnici drugo postopanje, s katerim bi se priznavale za prestopanje meje širše olajšave od olajšav, določenih s to konvencijo, se uporabljajo te olajšave zmiselno prav tako na promet, za katerega gre.

Člen 3.

Da se olajša promet prebivalcev mesta Góle in okolice z zaledjem, poskrbita vladi strank pogodnic, da se dado med gólsko in koprivniško železniško postajo v promet direktni vozovi najmanj eden na dan s potniškimi vlaki v obeh smereh preko Gyékényesa.

Ti tranzitni potniki so oproščeni obveznosti potnih listov in ni jim treba imeti pri sebi razen dopustila za prestopanje meje, omenjenega v členu 2., nič drugega nego potniške listine, predpisane od ministrstva za notranje posle kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Prebivalci mesta Góle in okolice, ki potujejo po zgoraj omenjeni železniški progi tranzitno, smejo ukoriščati brez rednega potnega lista samo direktne vozove, določene v ta namen. V tem primeru se potnikom, opremljenim samo z dopustilom za prestopanje meje, ni treba vračati isti dan. Prepovedano

jim je, izstopati iz direktnih voz na madžarskem ozemlju.

Organov oborožene sile brez strelnega orožja in brez ročnih granat sme potovati v direktnih vozovih največ dvanajst.

Civilnim potnikom je izrečno prepovedano, nositi s seboj kakršnokoli orožje.

Potnike direktnih voz kakor tudi njih prtljago spremljajo na madžarskem ozemlju madžarski policijski in carinski uradniki.

Uradniki kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev spremljajo direktne vozove s svojega ozemlja do Gyékényesa in nazaj; uradniki kraljevine Madžarske pa spremljajo te vozove s svojega ozemlja do Drnja na Dravi in nazaj.

Člen 4.

Vsi ostali potniki morajo biti opremljeni z redno vidiranim potnim listom.

Člen 5.

Potniki direktnih voz in njih ročna prtljaga so izvzeti od carinskega pregledovanja. Prodana prtljaga teh potnikov se odpravlja z vlaki, ki tirajo direktne vozove, s carinsko deklaracijo pod pečatom in brez carinskega pregleda. Carinske formalnosti se izvršujejo po odredbah, veljavnih za ostalo blago.

Priznane carinske olajšave se uporabljajo samo na prtljago in na blago, transportirano na progi, ki drži iz mesta Góle do gólske železniške postaje.

Če bi veljala za izvestne predmete specialna prepoved provoza, zagotavlja kraljevska madžarska vlada vendarle tudi tem predmetom prost tranzit, izvzemši vojni material, orožje, strelivo in razmesila.

Pogoje, ob katerih se smejo priznavati carinske olajšave, določijo pristojna carinska oblastva, ki jih priobčijo dotičnim železniškim upravam.

Člen 6.

Ta konvencija se mora ratificirati ter stopi v veljavo petnajst dni po izmeni ratifikacij. Ratifikaciji se izmenjata v Budimpešti.

V potrditev tega so postavili zgoraj omenjeni pooblaščenici na konvencijo svoje podpise ter pritisnili nanjo svoje pečate.

Sestavljeno v Beogradu, dne 24. julija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

(L. S.) M. Ninčić s. r.

(L. S.) Hory s. r.

(L. S.) Nickl s. r.

Končni zapisnik

h konvenciji o uporabljanju gólske železniške postaje.

V trenutku, ko so podpisani pooblaščenici pristepili k podpisu te konvencije, sklenjene danes med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko, so podali nastopno izjavo, ki je njen sestavni del:

Pooblaščenici strank pogodnic priznavajo, da ni treba odrediti pri tej priliki specialnih ukrepov za uporablanje železniške proge med progo od Čakovca do Velike Kanjiže (Nagykanizsa) in progo od

Zagreba do Gyékényesa, ker je tranzitni promet na tej progi za sedaj nezaten in neopravičuje z gospodarskega in finančnega stališča, da bi se puščali v promet posebni vozovi, rezervirani izključno za jako omejeno število tranzitnih potnikov.

Pooblaščenci strank pogodnic pa so se zedinili v tem, da pooblastita njih vladi železniški upravi, naj se sporazumeta neposredno o ureditvi prometa, za katerega gre, po odredbah člena 303. trianonske pogodbe, če bi se pokazala v bodočnosti kakšna potreba.

Pooblaščenci strank pogodnic ugotavljajo soglasno, da so odredbe člena 303. trianonske pogodbe glede blagovnega prometa izvršene, ker je promet preko obmejnih postaj Kotoribe in Gyékényesa kakor tudi na železniški progi, ki veže te postaji na madžarskem ozemlju, sedaj otvorjen, da se opravlja in da se bo opravljal na podstavi mednarodne bernske konvencije o prevozu blaga po železnicah.

Sestavljeno v Beogradu v dveh izvodih dne 24. julija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

M. Ninčić s. r.

Hory s. r.

Nickl s. r.

Priloga Č.

Konvencija o čuvanju in vzdrževanju mejnih cest, poti in mostov.

A. Ceste in poti.

Člen 1.

Za obmejne ceste in poti se smatrajo:

1. one, katerih os je obenem meja med obema državama in katere izvesten del je med obema državama skupen;

2. one, ki jih seče meja in katerih noben del ni skupen.

Člen 2.

Pripadniki obeh držav imajo pravico, ukoriščati ceste in poti, omenjene v predhodnem členu, ob istih pogojih, če se ravnajo po odredbah sporazuma, sklenjenega med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Madžarsko glede obmejnega prometa.

Stranki pogodnici se vzajemno zavezujeta, dopuščati osebnju, ki mu je naloženo, vzdrževati skupne obmejne ceste in poti (cestarjem, čuvajem, inženjerjem itd.), prost prehod na podstavi karte o identičnosti, opremljene s fotografijo in overovljene od obeh pristojnih policijskih oblastev.

Člen 3.

Stranki pogodnici hočeta skrbeti, da bodo vzdrževala oblastva ali civilne osebe ali pa skupine interesentov, ki jim je to naloženo po avtonomnih zakonih ali pravilnikih, obmejne ceste in poti skladno s potrebnimi prometom in da se bodo popravljale eventualne poškodbe čimprej.

Člen 4.

Kar se tiče cest in poti, presekanih z mejo, se zavezuje vsaka stranka pogodnica, skrbeti ob svojih stroških in po odredbah, veljavnih na njenem ozemlju, za vzdrževanje onega dela cest in poti, ki drže po njenem ozemlju.

Ceste in poti, katerih os je obenem meja, se vzdržujejo na podstavi sporazuma, ki ga je treba skleniti med pristojnimi oblastvi, skupinami interesentov, katere zadeva vzdrževanje teh cest in poti, ali pa zasebnikov obeh strank pogodnic.

Dela za vzdrževanje, ki jih je treba izvršiti, ugotove s skupnim sporazumom od leta do leta izvrševalna oblastva (direkcija javnih zgradb, narodni gradbeni uradi). Ta oblastva izvršujejo ta dela po odredbah sporazumov, omenjenih v predhodnem odstavku.

Obveznost, vzdrževati obmejne ceste in poti, se razprostira prav tako na predmete in na vse pritekline, ki so na teh cestah in potih.

Člen 5.

Kamenje in gramoz, ki ga je treba za vzdrževanje obeh delov skupnih cest in poti, se mora nabavljati kakor doslej iz kamenolomov ali pa iz rečnih in potočnih strug v obeh sosednjih obmejnih pasovih.

Stranki pogodnici se vzajemno zavezujeta, dovoljevati olajšave za prevažanje in dobavljanje tega materiala.

Člen 6.

Če bi namerjala ena stranka pogodnica, zgraditi novo obmejno cesto, je treba skleniti vselej specialen sporazum.

Člen 7.

Vsaka stranka pogodnica razpolaga prosto s travo in donosom sadnih dreves, stoječih na zemljišču obmejnih cest in poti na njenem lastnem ozemlju.

B. Mostovi in brodi.

Člen 8.

Dela mostov, presekanega z mejo, mora vzdrževati država, na katere ozemlju so ti deli.

Skupne dele, konstrukcije in stebre teh mostov morata vzdrževati stranki pogodnici skupno.

Oblastva, ki jim je naloženo to vzdrževanje (direkcija javnih zgradb, narodni gradbeni uradi), določijo, katera skupna dela je treba izvršiti, in stroške njih izvršitve za vsak primer posebe s skupnim sporazumom. Poskrbeti morajo, da se izvrše ta dela z odobritvijo njih nadrejenih oblastev. Dela za popravila celokupnih mostov (pleskanje itd.) morajo vršiti istočasno oblastva, ki so poklicana za to, na podstavi sporazuma, ki ga je treba predhodno skleniti.

Člen 9.

Če se pokaže potreba, zgraditi nov most čez skupne reke ali rečice ali rekonstruirati že obstoječ most, se mora skleniti za vsak primer posebe specialen sporazum.

Člen 10.

Koncesije za brode, ki že obstoje na Dravi in na Muri, veljajo še nadalje; podaljšati ali obnoviti se smejo samo s skupnim sporazumom.

Odredbe sporazuma o obmejnem prometu se uporabljajo zmiselno prav tako na promet z brodi.

Takse za prevoz z brodi morajo biti enotne in za državljane obeh strank pogodnic enake.

Pogoji za konstrukcijo brodov in za njih uporabljanje se morajo določiti s skupnim sporazumom in enotno za eno in za drugo stranko pogodnico.

Člen 11.

Novi brodi med obema državama se smejo napraviti samo s specialnim sporazumom, ki ga je treba skleniti po členih 6. in 9.

C. Končne odredbe.

Člen 12.

Ta konvencija se mora ratificirati in ratifikaciji se izmenjata v Budimpešti čimprej.

V veljavo stopi petnajst dni po izmeni ratifikacij.

V potrditev tega so postavili zgoraj omejeni pooblaščenec na konvencijo svoje podpise ter pritisnili nanjo svoje pečate.

Sestavljeno v Beogradu v dveh izvodih dne 24. julija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

(L. S.) M. Ninčić s. r.

(L. S.) Hory s. r.

(L. S.) Nickl s. r.

Priloga D.

Konvencija, ki se nanaša na zaščitovanje in čuvanje mejnikov, obeliskov in znakov, služečih za oznamenovanje mejne črte.

Člen 1.

Obe državi se zavezujeta, čuvati mejnike, mejne znake in druga znamenila, ki služijo za označevanje meje v sedanjem stanju.

Razen tega se zavezujeta, skrbeti za to, da se bodo vzdrževale poti, oznamujoče mejo, v uporabnem stanju.

Naposled se zavezujeta, oznamenovati črto določene meje na neizpremenljiv način povsod, kjer bi to zahtevala izpremenba rečne struge, in izvršiti zaradi tega revizijo vsakih deset let povsod, kjer označuje mejo nizvodna smer plovne vode.

Člen 2.

Če bi bili mejniki, znaki itd. poškodovani, usvojita obe državi to-le postopanje:

A. Poškodbe, ki ne prizadenejo škode markaciji in ki se dajo popraviti, ne da bi se bilo treba zateči k dokumentom o izmeritvi meje, mora popravljati država, ki zve prva za to poškodbo.

Ta država obvesti drugo državo pogodnico o dnevu, odrejenem za popraviljanje, ter ji dá na ta način možnost, da se udeleži popraviljalnih del.

B. Vsaka poškodba, ki nastane iz kakršnihkoli vzrokov in ki se dá popraviti samo z dokumenti o izmeritvi meje, se popravi ob sodelovanju obeh držav pogodnic in v pričo interesentov. Kadar nastopi tak primer, se obe državi sporazumeta o potrebi del.

C. Popravila poškodovanih mejnikov, ki so postavljeni ob Muri, Dravi ali drugih vodnih tokih, oznamujočih mejo, ali ki so postavljeni sploh popolnoma na ozemlju ene ali druge stranke pogodnice in ki na ta način direktno ne oznamujejo mejne črte, obremenjajo državo, na katere ozemlju stoje ti mejniki.

Č. V primerih, omenjenih pod A, B in C, se sestavi v dveh izvodih zapisnik, ki navaja izdane odredbe in ki mu mora biti pridodana priloga, ki specificira znesek stroškov, kolikor bi bili skupni. Ta zapisnik se predloži v odobritev obema državama.

D. Glede povračila popravnih stroškov, provzročeni s poškodbami, ki so označene pod A, B in C, je usvojiti to-le postopanje:

a) stroški za popravilo poškodb, ki jih je provzročil pripadnik ene države pogodnice, obremene to državo, ki pa je upravičena, zahtevati povračilo od onega, ki je škodo provzročil;

b) če bi bil storilec škode pripadnik kakšne druge države, trpita obe državi pogodnici stroške za popravilo na polovico, vendar pa sta upravičena, zahtevati povračilo od onega, ki je škodo provzročil;

c) če bi ostal storilec škode neznan in ga ne bi bilo moči izslediti, kakor tudi če provzročje škodo naravne sile (primeri višje sile — force majeure), trpita obe državi vse stroške za material in delovno moč na polovico.

Stroški, ki izvirajo iz intervencij in administrativnih procedur, se smatrajo za notranjo stvar vsake države pogodnice.

Člen 3.

Tekoči stroški za material in delovno moč, provzročeni z vzdrževanjem mejnikov in znakov, se smatrajo za skupne stroške ter se porazdeljujejo na polovico med obe državi pogodnici. Stroški se obračunajo dne 1. januarja in dne 1. julija vsakega leta.

Člen 4.

Mejnike, ki služijo po členu 2., A, B in C, za obnavljanje poškodovanih mejnikov, nabavljajo ob skupnih stroških:

- 1.) za sekcije A, B in D: kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev;
- 2.) za sekcijo C, Č in E: kraljevina Madžarska;
- 3.) za stebre, postavljene na skupnih točkah treh držav: država, ki se odredi s skupnim sporazumom med tremi prizadetimi državami.

Člen 5.

Ta konvencija stopi v veljavo istega dne, ko se izmenjata ratifikaciji.

V potrditev tega so postavili dotični pooblaščenec na konvencijo svoje podpise ter pritisnili nanjo svoje pečate.

Sestavljeno v Beogradu v dveh originalnih izvodih dne 24. julija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

(L. S.) **M. Ninčić** s. r. (L. S.) **Hory** s. r.
(L. S.) **Nickl** s. r.

§ 2.

Skrb za izvrševanje konvencije, ki se nanaša na zaščitovanje in čuvanje mejnikov, obeliskov in znakov, služočih za oznamovanje mejne črte, kakor tudi za njih vzdrževanje v pravilnem stanju se nalaga ministru za zunanje posle, ministru za vojsko in mornarico in ministru za finance, z dostavkom, da smejo izdajati potrebna navodila.

§ 3.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se izpolnijo uredbe členov 23., 2., 6., 12. in 5. navedenih konvencij.

Našemu ministru za promet, Našemu ministru pravde, Našemu ministru za gradbe in namestniku Našega ministra za zunanje posle priporočamo, naj razglase ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbe za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 20. aprila 1929.

Aleksander s. r.

Videj in pritisnil državni pečat
čuvav državnega pečata, minister za notranje posle,
minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik ministrskega sveta,
častni adjutant

Njegovega Veličanstva kralja,

divizijski general:

Peter Živković s. r.

Minister za promet:

dr. Korošec s. r.

Namestnik ministra za zunanje posle:

dr. K. Kumanudi s. r.

Minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

Minister za gradbe:

St. B. Savković s. r.

* * *

Pripomba: Ratifikacijski instrumenti zgoraj omenjenih konvencij so se izmenjali v Budimpešti dne 8. novembra 1929.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;

Pov. br. 15.431.

195

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za zunanje posle, Našega ministra pravde in Našega ministra za trgovino in industrijo po zaslšanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o mednarodni konvenciji o izpremembi:

1.) konvencije, podpisane v Parizu dne 20. maja 1875. za zavarovanje mednarodne izenačitve in izpopolnitve metrskega sistema, 2.) pravil, ki so priložena tej konvenciji,

podpisani v Sèvresu dne 6. oktobra 1921.,*

ki se glasi:

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva mednarodna konvencija o izpremembi: 1.) konvencije, podpisane v Parizu dne 20. maja 1875, za zavarovanje mednarodne izenačitve in izpopolnitve metrskega sistema in 2.) pravil, ki so priložena tej konvenciji, podpisani v Sèvresu dne 6. oktobra 1921., ki se glasi:

Mednarodna konvencija

o izpremembi:

1.) konvencije, podpisane v Parizu dne 20. maja 1875. za zavarovanje mednarodne izenačitve in izpopolnitve metrskega sistema in 2.) pravil, ki so priložena tej konvenciji,

sklenjena med državami Nemčijo, repu liko Argentinijo, Avstrijo, Belgijo, Brazilijo, Bolgarijo, Kanado, Chilsko, Dansko, Španijo, Združenimi ameriškimi državami, Finsko, Francijo, Veliko Britanijo, Ogrsko, Italijo, Japanom, Mehiko, Norveško, Peruansko, Portugalsko, Romunijo, kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, Siamom, Švedsko, Švico in Uruguayem.

Podpisani pooblaščenec vlad zgoraj navedenih držav, zbrani na konferenci v Parizu, so se zedinili o nastopnih členih:

Člen 1.

Člena 7. in 8. konvencije z dne 20. maja 1875. se nadomeščata s temi odredbami:

Člen 7. Ko izvrši odbor koordinacijo dotičnih mer za električne enote in ko jo odobri obča konferenca s soglasnim sklepom, dobi urad nalogo, ugotoviti in

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 25. decembra 1929., št. 302/CXXVIII. — Konvencija in pravila so priobčena v francoskem originalu in v srbskem prevodu.

čuvati etalone mer električnih enot in njih dokazov kakor tudi primerjati s temi etaloni nacionalne ali druge etalone mer za točnost.

Razen tega ima urad nalogo, vršiti dotične ugotovitve glede fizikalnih konstant, s katerih točnejšim znanjem bi se utegnila povečati preciznost in se še boljše zavarovati enotnost v območjih, ki jim pripadajo spredaj omenjene enote (člen 6. in prvi odstavek člena 7.).

Naposled mu je naloga, vzporejati podobne preiskave, izvršene v drugih zavodih.

Člen 8. Mednarodni pratipi in etaloni kakor tudi njih dokazi se čuvajo v uradu; pristop v depot je dovoljen samo mednarodnemu odboru.

Člen 2.

Členi 6., 8., 9., 10., 11., 12., 15., 17., 18. in 20. pravil, ki so priložena konvenciji z dne 20. maja 1875., se nadomeščajo z nastopnimi odredbami:

Člen 6. Letna dotacija mednarodnemu uradu je sestavljena iz dveh delov, od katerih je eden stalen, drugi pa dopolnjen.

Stalni del znaša praviloma 250.000 frankov, toda po soglasnem sklepu odbora se sme zvišati tudi na 300.000 frankov. Obremenja vse države in avtonomne kolonije, ki so pristopile k metrski konvenciji pred šesto generalno konferenco.

Dopolnilni del sestavljajo deleži držav in avtonomnih kolonij, ki so pristopile k konvenciji izza spredaj omenjene konference.

Odbor mora določiti na direktorjev predlog letni proračun, toda tako, da ne preseže vsote, izračunane po zgoraj navedenih dveh odstavkih. Ta proračun se priobči vsako leto s posebnim finančnim obvestilom vladam visokih strank pogodnic.

Če bi se zdelo odboru potrebno, zvišati stalni del letne dotacije nad 300.000 frankov ali pa izpremeniti izračun deležev, ki je določen s členom 20. tega pravilnika, mora to predložiti vladam, da dajo v pravem času svojim delegatom na prihodnji generalni konferenci potrebna navodila in da more ta konferenca sklepati pravnomočno. Sklep velja samo, če ni izrazila nobena država pogodnica nasprotnega stališča ali če ga ne izrazi na konferenci.

Če ne plača kakšna država tri leta svojega deleža, se porazdeli delež med ostale države sorazmerno z njih lastnimi deleži. Naknadne vsote, tako položene od držav, da se dopolni znesek dotacije urada, je smatrati za predjem, dovoljen zamudni državi, ter se jim vrnejo, če ta država poravnava svoje zaostale deleže.

Koristi in ugodnosti, dobljene s pristopom k metrski konvenciji, prestanejo veljati za one države, ki v treh letih ne plačajo svojega vloga.

Ko minejo še tri leta, se država, ki ni plačala svojih vlogov, izključi iz konvencije, deleži pa se izračunijo po odredbah člena 20. tega pravilnika.

Člen 8. Mednarodni odbor, omenjen v členu 3. konvencije, se mora sestaviti iz osemnajstih članov, ki pripadajo vsi raznim državam.

Če se obnovi mednarodni odbor do polovice, so člani, ki izstopijo, v prvi vrsti oni, ki so bili izvoljeni, ako so bila mesta izpraznjena, začasno v medčasu med dvema zasedanjima konference; ostali se izžrebajo.

Izstopivši člani smejo biti iznova izvoljeni.

Člen 9. Mednarodni odbor se konstituira tako, da si izvoli s tajnim glasovanjem predsednika in tajnika. Te imenovanji se priobčita vladam visokih strank pogodnic.

Predsednik in tajnik odbora in direktor urada morajo pripadati različnim državam.

Ko se je odbor konstituiral, sme izvršiti nove volitve ali nova imenovanja šele čez tri mesece od dne, ko so bili vsi člani obveščeni o izpraznjenih mestih, zaradi katerih je treba nove volitve.

Člen 10. Mednarodni odbor upravlja vse metrološke posle, glede katerih bi sklenile visoke stranke pogodnice, da jih je izvrševati skupno.

Razen tega je njegova naloga, paziti na čuvanje mednarodnih pratipov in etalonov.

Naposled sme uvesti sodelovanje specialistov v vprašanih metrologije ter vzporediti uspehe njih del.

Člen 11. Odbor se sestane vsaj enkrat na vsaki dve leti.

Člen 12. Sklepanje v odboru se vrši z večino glasov; če so glasovi enako razdeljeni, odloči predsednikov glas. Sklepi se smatrajo za polnomočne samo, če znaša število prisotnih članov najmanj polovico izvoljenih članov, ki sestavljajo odbor.

S pridržkom tega pogoja imajo člani, ki ne bi bili navzočni pri seji, pravico, prenesti svoj glas na prisotne člane, ki pa morajo izpričati ta prenos. Prav to velja za imenovanja s tajnim glasovanjem.

Direktor urada ima v odboru posvetovalen glas.

Člen 15. Mednarodni odbor izdela podroben pravilnik o organizaciji in delovanju urada ter določi takse, ki jih je plačevati za izredna dela, določena s členoma 6. in 7. konvencije.

S temi taksami se izpopolnjuje znanstveni material urada. Od celokupnega zneska taks, ki jih pobere urad, se sme izločiti vsako leto izvestna vsota v korist pokojninske blagajne.

Člen 17. S pravilnikom, ki ga izdela odbor, se določi največje število oseb za vsako vrsto osebja v uradu.

Direktorja in njegove pomočnike imenuje mednarodni odbor s tajnim glasovanjem. Njih imenovanje se priobči vladam visokih strank pogodnic.

Direktor postavlja ostalo osebje v mejah, določenih s pravilnikom, ki je omenjen v zgoraj navedenem prvem odstavku.

Člen 18. Direktor urada ima dostop v depot mednarodnih pratipov samo, če ga pooblasti za to odbor s svojim sklepom, in vpriči najmanj enega odbornika.

Prostor depota, v katerem se hranijo pratipi, se odpira najmanj s tremi ključi, od katerih mora biti eden pri direktorju francoskega arhiva, drugi pri predsedniku odbora, tretji pa pri direktorju urada.

Etaloni iz kategorije nacionalnih pratipov služijo edini pri običajnih primerjalnih delih v uradu.

Člen 20. Lestvica deležev, o katerih govori člen 9. konvencije, je določena za stalni del na podstavi dotacije, navedene v členu 6. sedanjega pravilnika, in na podstavi števila prebivalstva; normalni delež vsake države ne sme biti ne manjši od 5‰ ne večji od 15% celokupne dotacije, najsi je število prebivalstva kolikršnokoli.

Da se določi ta lestvica, se odredi najprej, katere države so s pogoji minimuma in maksimuma; ostanek vsote deležev pa se razdeli na ostale države, sorazmerno s številom njih prebivalstva.

Tako izračunjeni deleži veljajo za vso dobo med dvema običajna konferencama, ki se vršita druga za drugo; v tem medčasu jih je moči izpremeniti samo:

a) če kakšna država pogodnica tri zaporedna leta ni plačala svojega deleža;

b) če je nasprotno položila kakšna država, ki ni v treh letih izpolnila svoje obveznosti, svoje zaostale vloge; tedaj se ostalim vladam vrnejo vsote, ki so jih plačale za njen račun.

Dopolnilni delež se izračuni na isti osnovi prebivalstva ter je enak deležu, ki ga plačujejo države, katere so prej pristopile h konvenciji ob istih pogojih.

Če izjavi kakšna država, ki je pristopila h konvenciji, da je pri volji, razširiti svojo pravico na eno ali več svojih kolonij, ki niso avtonomne, se doda samo število prebivalstva teh kolonij številu prebivalstva dotične države, da se dobi lestvica deležev.

Če želi kakšna kolonija, priznana za avtonomno, pristopiti h konvenciji, jo je smatrati glede njenega pristopa k tej konvenciji po odločbi metropole za njeno zavisno območje ali pa za državo pogodnico.

Člen 3.

Vsaka država more pristopiti k tej konvenciji, ko obvesti o tem svojem pristopu francosko vlado, ki sporoči to vsem državam udeleženkam in predsedniku mednarodnega odbora za uteži in mere.

Vsak novi pristop h konvenciji z dne 20. maja 1875. ima obvezno za posledico tudi pristanek na to konvencijo.

Člen 4.

Ta konvencija se mora ratificirati. Vsaka država pošlje v čim krajšem roku svojo ratifikacijo francoski vladi, ki to potem sporoči drugim državam podpisnicam. Ratifikacije ostanejo deponirane v arhivu francoske vlade. Ta konvencija stopi v veljavo za vsako državo podpisnico istega dne, ko izroči ta država akt o svoji ratifikaciji.

Sestavljeno v Sèvresu dne 6. oktobra 1921. v enem izvodu, ki ostane deponiran v arhivu francoske vlade in čigar avtentični odpravki se pošljejo vsaki državi podpisnici.

Omenjeni izvod, datiran, kakor je zgoraj rečeno, je moči podpisati do dne 31. marca 1922.

V potrditev tega so spodaj navedeni pooblaščenici, katerih pooblastila so se spoznala za pravilna, podpisali to konvencijo.

Za Nemčijo:

Forster. Kösters.

Za republiko Argentinijo:

M. T. de Alvear. Luis Bemberg.

Za Avstrijo:

Mayrhauser.

Za Belgijo:

Ern. Pasquier.

Za Brazilijo:

Franc. Ramos de Antrade Neves.

Za Bolgarijo:

Savov.

Za Kanado:

Hardinge of Penshurst. J. E. Sears jr.

Za Chile:

M. Amunategul.

Za Dansko:

K. Prytz.

Za Španijo:

Severo Gomez Nuñez.

Za Združene ameriške države:

Sheldon Whitehouse. Samuel W. Stratton.

Za Finsko:

G. Melander.

Za Francijo:

P. Appel. Paul Jaret. A. Perot. J. Violle.

Za Veliko Britanijo:

Hardinge of Penshurst. J. E. Sears jr.

P. A. Mac Mahon.

Za Ogrsko:

Bodola Lajos.

Za Italijo:

Vito Volterre. Napoleone Reggiani.

Za Japan:

A. Tanakadate. Saishiro Koshida.

Za Mehiko:

Juan F. Urquidi.

Za Norveško:

D. Isaachsen.

Za Peru:

G. Tirado.

Za Portugalsko:

Armando Navarro.

Za Romunijo:

St. Hepites. C. Stratescu.

Za kraljevino Srbov, Hrvatov in
Slovencev:

M. Bošković. Celestin Kargačin.

Za Siam:

Damras.

Za Švedsko:

K. A. Wallroth. Ivar Fréðholm.

Za Švico:

Raoul Gautier.

Za Urugvaj:

J. C. Blanco.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se izpolnijo odredbe člena 4. rečene konvencije in ko se razglasi v «Službenih Novinah».

Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglasi ta zakon. Našemu ministru za zunanje posle in Našemu ministru za trgovino in industrijo, naj skrbita za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 5. avgusta 1929.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

Minister za zunanje posle:
dr. V. Marinković s. r.

Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

Minister za trgovino
in industrijo:
dr. Želimir Mažuranić s. r.

* * *

Pripomba. Ratifikacijski instrumenti zgoraj omenjene konvencije so se deponirali v Parizu dne 10. novembra 1929.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;

Pov. br. 15.498.

196.

Popravek k zakonu o banski upravi.

V tem zakonu (Uradni list z dne 20. novembra 1929., št. 1/1) naj se glasi v § 47., predzadnjem odstavku, predzadnji vrsti, namesto: «v okviru iste položajne plače» pravilno: «v okviru istega položajnega razreda».

197.

Popravka

k zakonu o ustroju ministrstva za gradbe in njegove zunanje službe.*

V tem zakonu (Uradni list z dne 30. januarja 1930., št. 116/26) naj stoji v naslovu pod § 19, namesto besed: «Poštna in telegrafska direkcija» besede: «Poštne in telegrafske direkcije»; v § 28, pa naj se postavi v drugi vrsti namesto besede: «prejeli» beseda: «prejemali».

Uredbe osrednje vlade.

198.

Na podstavi člena 56. zakona o notranji upravi predpisujem

Uredbo

o ustroju in področju uprav policije.**

§ 1.

Uprava policije je državna krajevna policijska ustanova (člen 60. zakona o notranji upravi), ki jo osnuje na sedežu banovine minister za notranje posle.

§ 2.

Upravi policije načeluje upravnik policije. Upravnik policije vodi vse posle v okviru odrejene pristojnosti ter nadzira celokupne posle uprave policije.

Upravnik policije je neposredno podrejen banu. Obenem je banov referent za policijske stvari občega pomena kakor tudi za one poedine posle policijskega značaja, ki so mu poverjeni za območje vse banovine.

§ 3.

Uprava policije odloča kot državno krajevno policijsko oblastvo prve stopnje. Pritožbe zoper njene akte se vlagajo pri banu.

Glede postopanja in administrativnega poslovanja veljajo za upravo policije isti predpisi kakor za obča upravna oblastva prve stopnje.

§ 4.

Uprava policije se deli na odseke, odseki pa po potrebi na referate.

Odsekom načelujejo odsekovni šefi, ki so neposredno podrejeni upravniku policije ter so mu odgovorni za vse posle odsekov. Nadzirajo posle odsekov in referatov, odkazujejo posle prideljenim

* Priobčena po «Službenih Novinah kraljevine Jugoslavije» z dne 18. marca 1930., št. 62/XXII.

** «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 18. marca 1930., št. 62/XXII.

uradnikom, jim dajo navodila pri poslovanju in skrbe, da se opravljajo posli v odseku pravilno, zakonito in hitro.

Referate vodijo referenti. Referenti imajo glede svojih območij iste dolžnosti kakor odsekovni šefi glede odsekov.

§ 5.

Za opravljanje celokupne pisarniške službe ima uprava policije potrebno število pisarniških uslužbencev. Za voditev celokupne pisarniške administracije skrbi šef pisarniške službe.

§ 6.

Kjer se deli območje uprave policije na mestne okraje, izvršuje starejšina mestnega okraja tudi kazensko oblast na prvi stopnji kot pooblaščen organ upravnika policije, kolikor ne pridrži upravnik policije te oblasti z občo naredbo zase.

§ 7.

Policijski komisarji v območju uprave policije opravljajo v obsegu svoje pristojnosti po značaju poslov, ki so jim naloženi, poverjeno policijsko službo pod neposrednim nadzorstvom in po navodilih upravnika policije. Njih odločbe pretresa na drugi stopnji ban.

§ 8.

Za izvrševanje policijske eksekutivne službe obstoji v območju uprave policije zbor uniformirane policijske straže, ki ji je poveljna dolžnost, vzdrževati javno varnost, red in mir. Zboru načeluje poveljnik policijske straže. Po potrebi se mu dodele nadzorstveni uradniki policijske straže.

Poveljnik policijske straže skrbi in nadzira, da se pravilno in uspešno vrši policijska eksekutivna služba; vzdržuje disciplino v zboru; skrbi za predpisno zalaganje policijskih stražnikov s službeno obleko, obutvijo, orožjem in strelivom; pazi na strokovno izpopolnjevanje policijskih stražnikov kakor tudi na ureditev kasarn in postaj.

§ 9.

Za opravljanje policijske eksekutivne službe obstoji v območju uprave policije tudi zbor policijskih agentov, ki jim je poveljna dolžnost, izvrševati preventivno in represivno policijo.

Agenti opravljajo službo v civilni obleki.

Zboru policijskih agentov načeluje šef policijskih agentov, ki mu je po velikosti zbora lahko dodeljeno potrebno število nadzorstvenih uradnikov.

Šef policijskih agentov skrbi in nadzira, da se pravilno in uspešno opravlja policijska eksekutivna služba, kolikor je naložena policijskim agentom; skrbi za strokovno izpopolnjevanje agentov in za vzdrževanje discipline v zboru.

§ 10.

Policijski stražniki in agenti, ki so dodeljeni v službo mestnim okrajem uprave policije ali policijskim komisariatom, opravljajo službo po nalogih dotičnega starejšine mestnega okraja, odnosno policijskega komisarja.

§ 11.

Ban je pristojen, izdajati potrebne predpise:

- 1.) o številu in področju odsekov, referatov in pisarniških edinic uprave policije;
- 2.) o ustroju in področju posebnih obstoječih ustanov in podrejenih organov, kakor prijavnih uradov, zaporov, ekonomatov i. dr.;
- 3.) o sedežih policijsko-stražniških postaj in o mejah njih okolišev;
- 4.) vobče o notranji ureditvi uradov in o njih notranjem gospodarstvu.

§ 12.

Upravnik policije opravlja vse policijske posle, a druge posle obče uprave, kolikor so mu dodeljeni z zakonskimi predpisi.

V njegovo področje spada zlasti to-le:

- 1.) skrb za državno, osebno in imovinsko varnost kakor tudi vzdrževanje javne varnosti, reda in miru;
- 2.) pobijanje notranje in zunanje protidržavne in razdirajoče propagande in akeije;
- 3.) posli policijske pristojnosti po predpisih o shodih in društvih;
- 4.) posli policijske pristojnosti glede tiska;
- 5.) skrb za varnost in red v javnem prometu (vozovnem, avtomobilnem, tramvajskem itd.); izvrševanje predpisov o avtomobilih, motornih in drugih vozilih, voditev evidence in kontrole nad njimi kakor tudi izdajanje dovolil za vožnjo šoferjem in vozačem;
- 6.) izvrševanje zdravstvene policije in pobijanje alkoholizma, preklinjanja, nemoralnosti izven zakonskega življenja in prostitucije; preprečevanje trgovine z belimi sužnji; sodelovanje pri skrbstvu za moralno omahljive osebe;
- 7.) obveščanje državnih in samoupravnih oblastev o moralnem in političnem vedenju kakor tudi o rodinskem in imovinskem stanju oseb;
- 8.) nadzorstvo nad gostilnami, kavarnami in podobnimi obratovalnicami, prenočišči, javnimi shajališči, zabavišči in prireditvami na javnih krajih; izvrševanje predpisov o zapiranju teh obratovalnic;
- 9.) sodelovanje z državnimi tožilstvi in sodišči pri preiskovanju kaznivih dejanj;
- 10.) izvrševanje policijske eksekucije na zahtevo sodišč in drugih oblastev kakor tudi javnih organov pri prisilnem izvrševanju pristojno izdanih izvršilnih odločb — kolikor se ne izvršujejo po pristojni občini;
- 11.) postopanje z izgubljenimi stvarmi;
- 12.) izrekanje razsodb o izgonu in nadzorstvo glede izgnanih oseb;
- 13.) izvrševanje zakona o posesti in nošenju orožja;
- 14.) izvrševanje predpisov o prijavljanju prebivalstva; nadzorstvo glede dovolil za bivanje in za zaposlovanje inozemcev, izdajanje potrdil o bivanju, o identičnosti osebja kakor tudi potrdil za izvoz pohištva brez carine, izdajanje potnih listin po predpisani pristojnosti in legitimacij za dobivanje mornarskih knjižic našim državljanom; vidiranje potnih listin inozemskim državljanom;

15.) nadzorstvo nad izvrševanjem predpisov o izseljencih;

16.) nadzorstvo nad izvrševanjem zdravstvenih predpisov in sodelovanje s sanitetnimi oblastvi glede javnega zdravstva;

17.) sodelovanje pri izvrševanju veterinarskih predpisov za zatiranje živalskih kužnih bolezni;

18.) nadzorstvo nad izvrševanjem predpisov o pobijanju draginje in ponarejanju živil;

19.) nadziranje in izdajanje dovolil za prirejanje javnih produkcij, gledaliških in bioskopskih predstav, koncertov, godbe v javnih lokalih, javnih plesov, sportnih prireditev in maskerad; cenzuriranje programov in besedil teh prireditev kakor tudi nadziranje gledališkega in bioskopskega reda;

20.) nadzorstvo nad izvrševanjem naredb o pismonosnih golobih in o zrakoplovstvu;

21.) izvrševanje predpisov za obrte javnih najemnih voznikov (z motorno in živalsko trakejjo);

22.) nadzorstvo nad izvrševanjem obrtnih predpisov in predpisov o krošnjarnjenju kakor tudi predpisov o odpiranju in zapiranju obratovalnic;

23.) posli, poverjeni po zakonu o državljanstvu;

24.) posli, poverjeni po zakonu o merah in po zakonu o kontroliranju čistine izdelkov iz zlata, srebra in platine;

25.) izvrševanje kazenske oblasti ob prekrških;

26.) podpiranje občin v poslih krajevne policije (poljske, gradbene, požarne, tržne itd.) kakor tudi prijavljanje prekrškov, ki jih kaznujejo občine;

27.) ugotavljanje prekršitev pravnega reda — javnopravnega pomena — zaradi nadaljnjega postopanja.

§ 13.

Odločba, s katero se določi obseg obveznosti, obremenjujočih občine, se opira na ustno razpravo, ki jo vodi upravnik policije. Na razpravo se pozovejo zastopniki občin in strokovni organi banske uprave v tehnični in sanitetni stroki.

Če so dotični službeni prostori najeti, se dokaže obseg obveznosti z dotičnimi pogodbami. O višini stroškov za redno vzdrževanje zgradb in prostorov se izjavi tehnični strokovni organ, vpoštevaje konkretne potrebe za dotično leto in povprečni redni izdatek v prejšnjih letih. Pri izrednih stroških za vzdrževanje je treba gledati tudi na to, ali je dotičnega izrednega popravila res neizogibno treba, in kolika je plačilna moč obveznikov; po tem pa se razdeli izdatek po možnosti na več let.

Na razpravi se vodi zapisnik, ki mora obsežati:

1.) podatke o potrebi za službene prostore s kratkim popisom obstoječih zgradb in prostorov v gradbenem in higienskem pogledu; podatke o potrebščinah za opremo, kurjavo in razsvetljavo;

2.) ugotovitev celokupnih stroškov; prejemki osebja in vsi ostali osebni razhodki; stroški za službena potovanja; pisarniške in manipulativne potrebščine, kurjava in razsvetljava, porazmestitev uradov in njih ustanov, redno in izredno vzdrževanje zgradb in prostorov; obleka in oprema policijske straže in

policijskih agentov kakor tudi vsi ostali materialni razhodki;

3.) predlog o tem, katere stroške, odnosno kolik del stroškov, morajo trpeti občine po zakonu, katere stroške, odnosno kolik del stroškov, pa po sporazumu iz člena 56., odstavka (2), zakona o notranji upravi.

O obsegu obveznosti in o prispevkih občin odloči ban.

Če predlagani prispevek, bodisi po zakonu, bodisi po sporazumu, ne doseže polovice celokupnih stroškov za vzdrževanje, kakor tudi če se ne doseže sporazum, sme ban zvišati prispevek do označene meje, ako se mu zdj za primerno glede na velikost državnih bremen za dotično policijo, na obseg zakonskih obveznosti občine, na njeno finančno moč in na posebne razmere.

Zoper banovo odločbo imajo občine pravico pritožbe na ministra za notranje posle.

Izdana odločba velja, dokler ne nastopijo v podatkih iz točk 1.), 2.) in 3.) tega paragrafa izpremembe, s katerimi se občine ne strinjajo. Sicer ostane odločba v veljavi tudi za prihodnje proračunsko leto. Upravnik policije pokrene o pravem času postopanje po odredbah tega paragrafa, občine pa morajo postaviti v svoje proračune vsote, ustanovljene z odločbo.

Predpisi tega paragrafa o načinu, po katerem je določati obveznosti občin, veljajo zmiselno za vse primere glede vzdrževanja policij, kolikor ni posebnih predpisov, izdanih po členu 56. zakona o notranji upravi.

§ 14.

Dosedanje policijske ustanove na sedežu banovine, kjer se ustanovi uprava policije, se morajo prilagoditi določilom te uredbe, čim se osnuje nova ustanova.

§ 15.

Ta uredba stopi v veljavo, ko se razglasi v «Sluzbenih Novinah».

Naročam, da je postopati po tej uredbi.

V Beogradu, dne 10. marca 1930.;

III. br. 12.298.

Predsednik ministrskega sveta,

minister za notranje posle,

častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja,
divizijski general:

Peter Živković s. r.

199.

Popravek

k uredbi o izvrševanju zakona o državnem sodišču za zaščito države.

V tej uredbi (Uradni list z dne 1. februarja 1930., št. 122/27) se mora glasiti vrsta pred podpisom ministra pravde pravilno:

V Beogradu, dne 4. januarja 1930.; št. 1899.

200.**Popravka****k pravilniku za izvrševanje zakona
o zaščiti avtorske pravice.***

V začetku § 17. tega pravilnika (Uradni list z dne 18. marca 1930., št. 188/41) naj stojita namesto besed: «Prednje prijave» besedi: «Potrdila prijav».

Na koncu pravilnika naj stoji namesto podpisa: «Frangčš s. r.» podpis: «Demetrovič s. r.».

201.**Popravek****k pravilniku o ustanovitvi sveta strokovnjakov
glede avtorske pravice.***

V § 8. tega pravilnika (Uradni list z dne 18. marca 1930., št. 189/41) naj stojita na koncu prvega stavka namesto besed: «ali referenta» besedi: «in referenta».

Razne občeveljavne odredbe.**202.****Izprememba v pravilniku
za izvrševanje zakona o monopolu
petroleja.****

Upravni odbor samostalne monopolne uprave je sprejel pod M. br. 3327 z dne 19. februarja 1930. sklep nastopne vsebine, ki ga je odobril tudi minister za finance pod št. 60 z dne 4. marca 1930.:

«Upravni odbor samostalne monopolne uprave je usvojil na 45. sestanku, ki ga je imel dne 28. februarja 1930., na podstavi člena 6. uredbe o samostalni monopolni upravi prednji predlog uprave državnih

* Priobčeni po «Službenih Novinah kraljevine Jugoslavije» z dne 18. marca 1930., št. 62/XXII.

** «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 14. marca 1930., št. 59. — Prvotni pravilnik glaj v Uradnem listu z dne 13. septembra 1928., št. 313/88.

monopolov z dne 12. februarja 1930., Pr. br. 5191, ter sklenil iz podanih razlogov:

Člen 43. in prvi odstavek člena 44. v pravilniku za izvrševanje zakona o monopolu petroleja se izpreminjata ter se glasita:

Člen 43.

Petrolej za ribarske potrebe se sme uvažati; vendar pa ga mora denaturirati ob uvozu kemik carinarnice v kraju uvoza ali najbližje carinarnice.

Stroške za denaturiranje trpi uvoznik.

Člen 44. (prvi odstavek).

Petrolej, namenjen za ribjo lov, se denaturira (barva) pri domačih rafinerijah in njih založiščih vpričo kemika samostalne uprave državnih monopolov. Stroške za denaturiranje, med katere se štejejo tudi potni stroški za kemika, trpi lastnik petroleja.»

**Iz pisarne uprave državnih monopolov,
oddelka za prodajo, v Beogradu,
dne 6. marca 1930.; Pr. br. 8072.**

Razne objave iz «Službenih Novin».

Številka 65 z dne 21. marca 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 2. mar. a 1930.: Postavljen je na državni srednji tehnični šoli v Ljubljani s pravno veljavnostjo od dne 14. februarja 1927. za predmetnega učitelja v 2. skupini II. kategorije T a v č a r Ivan, strokovni učitelj v 1. skupini III. kategorije na isti šoli.

Odločba ministra za finance z dne 6. marca 1930.: V območju dravske banovine se ustanavlja posebna davčna uprava za čabrski srez s sedežem v Čabru.

Številka 66 z dne 22. marca 1930.:

Odlok načelnika oddelka za carine z dne 15. marca 1930.: Sprejeta je ostavka, ki jo je podal na carinsko-posredniško pravico M a r k e l j Maks, carinski posrednik pri carinarnici na Jesenicah.

Objavi kraljevske banske uprave dravske banovine z dne 24. in 27. februarja 1930.: C v e t k o Dušan Jakob, pristojen v občino Moste pri Ljubljani, sme izpremeniti rodbinsko ime v ime: «Romih» in P o s e h Ivan, pristojen v Ljubljano, v ime: «Dogan».

